

சத்தியம் என்றால் என்ன? - எண் ஒன்று

சத்தியத்தின் கட்டமைப்பு: வெளிப்படுத்தல், தீர்க்கதரிசன ஒப்புமைகள், மற்றும் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும்

Jeff Pippenger
2023-08-05

“சத்தியம் என்பது என்ன” என்ற பொருளை நாம் அணுகுவதற்கு முன், இந்த ஆய்வை நாம் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முதல் அதிகாரத்தின் முதல் மூன்று வசனங்களைக் கொண்டு ஆரம்பித்தோம் என்றும், அதற்குப் பின்னர் எலியாவைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரையையும் சேர்த்தோம் என்றும் கவனிக்கிறோம். இந்த ஆய்வுகளின் சில நோக்கங்கள்: தீர்க்கதரிசனத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பாத்திரத்தை அடையாளப்படுத்துதல்; இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் செய்தியைத் திறந்து விளக்குதல்; தேவனுடைய ஜனங்களின் அடையாளங்களாகத் தீர்க்கதரிசிகளின் பாத்திரத்தை உணர்தல்; மேலும், இயேசு ஆல்பா என்பதன் பொருள் என்ன என்பதைச் சார்ந்த விளைவுகளை ஆராய்தல் ஆகும். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முதல் மூன்று வசனங்கள், அதன் கடைசி வசனங்களோடு ஒத்திசைந்து இணங்குகின்றன என்பதை நாம் எடுத்துக்காட்டினோம்; மேலும், தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் இரண்டிலும், இயேசு தம்மையே ஆல்பாவும் ஓமேகாவும், ஆதியும் அந்தமும், முதல் மற்றும் கடைசியும் என அடையாளப்படுத்துகிறார்.

வேதாகமத்தின் தொடக்க வசனங்கள் பழைய ஏற்பாட்டினதும் புதிய ஏற்பாட்டினதும் இறுதி வசனங்களுடன் ஒத்துப்போகின்றன என்பதையும், மேலும் புதிய ஏற்பாட்டின் தொடக்க வசனங்களும்—வேதாகமத்தை முழுமையாகவோ அல்லது இரு ஏற்பாடுகளாகவோ, அதன் தொடக்கத்தையோ முடிவையோ நீங்கள் எவ்வாறு கருதினாலும்—அவற்றுடனும் ஒத்துப்போகின்றன என்பதையும் விளக்குவதற்காக, இரண்டாம் ஆய்வில் எலியாவைப் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான கலந்துரையாடலை நாம் பயன்படுத்தினோம்.

நாம் வி ரிவு படு த்த மு ற்படு கி ன்ற மற்றொரு அம்சம் என்னவெனில், தெய்வீ கம் வரலாற்றி ன் ஓட்டத்தி ல் தேவத்து வத்தை மெது வாக வெளிப்படு த்தி ஸ் செயல்பட்டது என்பதற்கான பு ரிதலாகு ம். இதனால்தான், உடன்படி க்கை வரலாற்றி ன் வேதாகமக் கரு காலப்போக்கி ல் மு ன்னேறு ம் போது , தேவன் தம்மு டைய பல்வேறு நாமங்களின் கு றி யீ டு களின் மூ ல் தமது ஸு பாவத்தை படி ப்படி யாக மேலு ம் மேலு ம் வெளிப்படு த்தி னார் என நாம் கு றி ப்பி ட்டு ள்ளோம். சர்வவல்லமையு ள்ள தேவன் ஆபி ரகாமோடு பேசி னார்; அதே தேவனே மோசேயோடு ம் பேசி னார்; ஆனால் அப்போதி லி ரு ந்து தம்மு டைய நாமம் யெகோவா என அறி யப்பட வேண்டு மென்று மோசேக்கு அறி வி த்தார். பி ன்னர் கி றி ஸ்து வந்தபே

தானியேலி ன் மூ ன்றாம் அதி காரத்தி ல் ஒரு பாபி லோனியன் அந்த நாமத்தி ன் ஒரு வெளிப்பாட்டைச் சொன்னதைக் தவி ர, பழைய ஏற்பாட்டி ல் அறி யப்படாத ஒரு நாமத்தோடு தம்மை அறி மு கப்படு த்தி னார். இயேசு தாம் பி தாவி ன் ஒரேபேறானவர் என்று அடையாளப்படு த்தி யதோடு மட்டு அல்லாமல், அந்தச் சி றப்பான உடன்படி க்கை வரலாற்றி னு ள்ளு ம் தம்மை மனு ஷகு மாரன் என அடையாளப்படு த்தி னார். அதைப் போலவே, தேவன் ஆதி வென்டி சத்தி ன் ஆரம்பத்தோடு உடன்படி க்கையி ல் பி ரவேசி த்தபே மி ல்லரைட் ஆதி வென்டி சத்தி ற்கு ம் ஒரு நாமத்தை அளித்தார்.

“இவ்வேளையில், நாம் முடிவிற்குப் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கும்போது, நடைமுறையில் உலகத்தை இவ்வளவு ஒத்திருப்போமாயின், மனிதர்கள் தேவனுடைய நாமகரணமுடைய ஜனங்களைத் தேடியும் கண்டடையாமல் போவார்களோ? உலகம் அளிக்கக்கூடிய எந்த நன்மைக்காகவும், தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களாகிய நம்முடைய தனித்துவமான பண்புகளை யாரேனும் விற்றுவிடுவார்களோ? தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறவர்களின் தயவு மிகுந்த மதிப்புடையதாக எண்ணப்படுமோ? கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்கள் என்று அழைத்திருப்பவர்கள், மகத்தான 'நான் இருக்கிறேன்' என்பவரைவிட உயர்ந்த எந்த அதிகாரமும் உண்டு என்று எண்ணுவார்களோ? நம்மை ஏழாம் நாள் அட்வெந்திஸ்தர்களாக ஆக்கிய விசுவாசத்தின் தனித்துவமான அம்சங்களை அழித்துவிட நாம் முயல்வோமோ?” Evangelism, 121.

“ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்டுகள்” என வழங்கப்பட்ட பெயர் கர்த்தரால் வழங்கப்பட்டது; மேலும் சகோதரி வைட் அடிக்கடி அட்வென்டிஸ்டுகளை தேவனுடைய பெயரிடப்பட்ட ஜனங்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார். “பெயரிடப்பட்ட” என்பது ஒரு பெயரால் அழைக்கப்படுதல் என்பதைக் குறிக்கிறது. சகோதரி வைட் தேவனுடைய பெயரிடப்பட்ட ஜனங்கள் என்று அடையாளப்படுத்தும் இரு சபைகள் மட்டுமே உள்ளன; அவை பண்டைய இஸ்ரவேலும் நவீன இஸ்ரவேலும் ஆகும்.

ஆகையால், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகத்தின் நமது ஆய்வில் நாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும்போது, பிலடெல்பியராகியவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படும் “புதிய நாமம்,” ஒரே நேரத்தில் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம் பேராகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறவர்களுக்குரியது, கிருபைக்காலம் முடிவடைவதற்கு சற்றுமுன் முத்திரை நீக்கப்பட்டு வெளிப்படும் தீர்க்கதரிசன இரகசியத்தின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாகும் என்று நான் முன்வைக்கிறேன்.

ஜெயங்கொள்ளு கி றவனை நான் என் தேவனு டைய ஆலயத்தி ல் ஒரு தூ ணாக்கு வேன்; அவன் இனி ஒரு போது ம் வெளியே போகமாட்டான்; மேலு ம், என் தேவனு டைய நாமத்தையு ம், என் தேவனிடமி று ந்து

பரலோகத்தி லி ரு ந்து இறங்கி வரு கி றபு தி ய எரு சலேம் என்னு ம் தேவனு டைய நகரத்தி ன் நாமத்தையு ம், என்பு தி ய நாமத்தையு ம் அவன்மேல் எழு து வேன். காது ள்ளவன் ஆவி யானவர் சபைகளு க்கு ச் சொல்லு கி றதைக் கேட்கக்கடவன். வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 3:12, 13.

இறுதி எச்சரிக்கைச் செய்தி இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தல் என்னும் செய்தியாகும்; அது அவருடைய குணநலனின் வெளிப்பாடாகும்.

“மணமகன் வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறவர்கள் மக்களிடம், ‘இதோ, உங்கள் தேவன்’ என்று சொல்ல வேண்டும். இரக்கமிக்க ஒளியின் கடைசி கதிர்கள், உலகத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டிய இரக்கத்தின் இறுதிச் செய்தி, அவருடைய அன்பின் சுபாவத்தின் வெளிப்பாடாகும். தேவனுடைய பிள்ளைகள் அவருடைய மகிமையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையிலும் சுபாவத்திலும், தேவனுடைய கிருபை தமக்காக என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் வெளிக்காட்ட வேண்டும்.” Christ’s Object Lessons, 415, 416.

இயேசு வார்த்தையாக இருப்பதைக் குறித்து பதிவில் சேர்க்க வேண்டியவை இன்னும் அதிகமாய் உள்ளன; ஆனால் இப்போது நாம் ‘சத்தியம்’ என்ற வார்த்தையை எடுத்துக்கொள்வோம். “சத்தியம்” பற்றிய புரிதலும், “சத்தியம்” என்ற சொல்லும், மேலும் “சத்தியத்தின் வார்த்தை”யை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படும் எழுத்துக்களும், இவை அனைத்தும் கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தைப் பற்றிய ஒரு புரிதலாகும்.

அப்படியானால் நீர் ராஜாவா என்று பிலாத்து அவரைக் கேட்டான். அதற்கு இயேசு: நான் ராஜா என்று நீயே சொல்லுகிறாய். இதற்காகவே நான் பிறந்தேன்; இதற்காகவே உலகத்தில் வந்தேன்; நான் சத்தியத்திற்குச் சாட்சி கொடுக்கும்படியாக வந்தேன். சத்தியத்துக்குரிய ஒவ்வொருவரும் என் சத்தத்தைக் கேட்கிறார்கள் என்றார். பிலாத்து அவரை நோக்கி: சத்தியம் என்பது என்ன? என்றான். இதைச் சொல்லிவிட்டு, அவன் மறுபடியும் யூதரிடத்தில் வெளியே போய், அவர்களிடம்: இவரிடத்தில் எந்தக் குற்றமும் நான் காணவில்லை என்றான். யோவான் 18:37, 38.

இந்த வசனத்தில் “சத்தியம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்கச் சொல், எபிரேய மொழியிலுள்ள ஒரு சொல்லிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது; அது ஒரு எழுத்தாகவும், மேலும் ஒரு எண்ணாகவும் உள்ளது. எபிரேய எழுத்துமாலையின் முதல் எழுத்து ‘அலெப்’ ஆகும். உண்மையில், எபிரேய எழுத்துமாலையின் முதல் இரண்டு எழுத்துகள் “அலெப்” மற்றும் “பெத்” ஆகும்; அவை கிரேக்க மொழியின் முதல் இரண்டு எழுத்துகளான அல்பா மற்றும் பீட்டாவுடன் மிகவும் ஒத்திருக்கின்றன. இவை இரண்டும் சேர்ந்து “alphabet” என்ற சொல்லின் மூலவடிவத்தை அமைக்கின்றன. ஆகையால் “அல்பா” என்ற சொல் (எபிரேய எழுத்தான அலெப்பிலிருந்து வந்தது) ஒரு எழுத்தாகவும், ஒரு சொல்லாகவும், ஒரு எண்ணாகவும், மேலும் இயேசுவின் அநேக நாமங்களில் ஒன்றாகவும் பயன்படுகிறது.

பி லாத்து , "சத்தி யம் என்பது என்ன?" என்று கேட்டபோது , தாம் "உலகத்து க்கு ள் வந்ததற்கான" காரணமு ம், தாம் "பி றந்ததற்கான" காரணமு ம் "சத்தி யத்து க்கு ள் ச்சாட்சி கொடு க்கவே" என்று இயேசு ஏற்கனவே அவனு க்கு ள் சொல்லி யி று ந்தார். மேலு ம், "சத்தி யத்தி ன்பட்ட ஒவ்வொரு வரு ம்" தம்மு டைய சத்தத்தைக் கேட்கி றார் என்று ம் அவர் சேர்த்து க்கூ றி னார்.

இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் வார்த்தைகளை வாசிப்பவனும், அவைகளைக் கேட்கிறவர்களும், அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறவற்றைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களும் பாக்கியவான்கள்; ஏனெனில் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:3.

சத்தியம்: G225—G227-இலிரந்த; சத்தியம்: - உண்மையான, மெய்யாகவே, சத்தியம், மெய்மை. G227—G1 (எதிர்மறைத் துகள் என) மற்றும் G2990-இலிரந்த; உண்மையானது (மறைக்காததாய்): - உண்மையான, மெய்யாகவே, சத்தியம். G1; A. எபிரெய மொழி மூலமானது; அகரவரிசையின் முதல் எழுத்து: உருவகமாக மட்டுமே (எண்ணாக அதன் பயன்பாட்டிலிருந்து) முதல். ஆல்பா.

இயேசு அவனிடத்தில் கூறினாராவது: நானே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னால் அன்றிப் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான். யோவான் 14:6.

இயேசு "நானே... சத்தியம்" என்று கூறியபோது, தாம் ஒரு எழுத்தாகவும், ஒரு எண்ணாகவும், 'அல்பா' என்னும் எழுத்திற்கான ஒரு சொல்லாகவும் இருப்பதாகக் கூறினார்; மேலும் 'அல்பா' என்னும் சொல்லும், 'அல்பா' என்னும் எண்ணும் அனைத்தும் "சத்தியம்" ஆகும். தானியேல் புத்தகத்தில், கிறிஸ்து தம்மை "அற்புதமான எண்ணுபவர்" என்று வெளிப்படுத்தினார்; இதுவே எபிரெயச் சொல்லான "Palmoni" என்பதற்கான வரையறையாகும்; அது தானியேல் எட்டு ஆம் அதிகாரத்தில் "the certain saint which spake" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

அப்பொழுது ஒரு பரிசுத்தவான் பேசுகிறதை நான் கேட்டேன்; மேலும் பேசிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவானை நோக்கி மற்றொரு பரிசுத்தவான், "நித்திய பலியைப் பற்றியும், பாழாக்கும் மீறுதலைப் பற்றியும், பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சேனையையும் மிதிக்கப்படுவதற்குக் ஒப்புக்கொடுக்கிற அந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இருக்கும்?" என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் என்னை நோக்கி, "இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு நாட்கள் வரையில்; பின்னர் பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்படும்" என்றான். தானியேல் 8:13, 14.

பதி ன்மூ ன்றாம் வசனத்தி ல் கூ றப்பட்ட அந்த "ஒரு பரிசு த்தவான்" என்பது "பல்மோனி"—அதி சயமான எண்ணிப்பார்ப்பவர், அல்லது இரகசி யங்களை எண்ணிப்பார்ப்பவர். 2300 ஆண்டு களின் தீ ர்க்கதரிசனமு ம் 2520 ஆண்டு களின் இரண்டு தீ ர்க்கதரிசனங்களு ம் வெளிப்படு த்தப்படு ம் இடம்

இந்த இரண்டு வசனங்களே ஆகு ம். 2300 ஆண்டு கள் “பரிசு த்தஸ்தலத்தை” கு றி த்து உரைக்கி ன்றன; 2520 ஆண்டு களின் இரண்டு தீ ர்க்கதரிசனங்கள் “சேனையை” கு றி த்து உரைக்கி ன்றன; ஏனெனில் பரிசு த்தஸ்தலமு ம் சேனையு ம் இரோமால் மி தி க்கப்பட்டு று க்கவி று ன்தன. 2520 ஆண்டு களி தீ ர்க்கதரிசனம் தேவனு டைய பரிசு த்தஸ்தலமு ம் ஜனங்களு ம் மி தி க்கப்படு தலைக்கு றி க்கி றது . காலத்தை அடி ப்படையாகக் கொண் ஒன்றோடொன்று ஆழமாக இணைந்த மூ ன்று ஆழ்ந்த தீ ர்க்கதரிசனங்கள்—வேதாகமத்தி ன் அதே இடத்தி லே, அங்கேயே இயேசு தம்மை இரகசி யங்களை எண்ணிப்பார்க்கு ம் அதி சயமானவராக அறி மு கப்படு த்து கி றார். காலத்தி ன் ஆண்டவராகத் தம்மை அறி மு கப்படு த்து வதற்காகவே அவர் இந்த இரண்டு வசனங்களைத் தேர்ந்தெடு த்தார் என்பது மட்டு மல்ல; அவர் தம்மை வெளிப்படு த்து ம் இந்த இரண்டு வசனங்களே, நவீ ன ஆவி க்கு ரிய இஸ்ரவேலு டன் அவர் உடன்படி க்கைக்கு ள்பி ரவேசி க்கு ம் காலத்தையு ம் அடையாளப்படு த்து கி ன்றன; மேலு ம், அந்த இரண்டு வசனங்களே அட்வென்டி சத்தி ன் அஸ்தி வாரமு ம் மத்தி யத்தூ ணு ம் ஆகு ம்.

“மற்ற எல்லா வேதவசனங்களையும் விட அதிகமாக, அட்வெண்ட் விசுவாசத்தின் அடித்தளமாகவும் மையத் தூணாகவும் இருந்த வேதவசனம்: ‘இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு நாட்கள் வரைக்கும்; பின்னர் பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்படும்.’ [தானியேல் 8:14.]” *The Great Controversy*, 409.

முடிவுக்காலமான 1798-இல் தானியேல் புத்தகம் முத்திரையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது; ஏழாம் நாள் அட்வென்டிசத்தின் ஆரம்பமாகிய மில்லரைட் இயக்கத்தின் காலத்தில் நிகழ்ந்த தீர்க்கதரிசன அறிவின் அதிகரிப்பைச் சுட்டிக்காட்டிய முதல் தூதனின் செய்தி வரலாற்றில் வந்தடைந்தது. தானியேல் புத்தகம் மில்லரைட்களுக்கு முத்திரையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டபோது, பல்மோனியிடமிருந்து வந்த ஒரு செய்தி—காலத்தைப் பற்றிய ஒரு செய்தி—புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. தேவனுடைய வார்த்தை ஒருபோதும் தவறுவதில்லை; அது எப்போதும் முடிவை ஆரம்பத்தோடு அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆகையால், அட்வென்டிசத்தின் முடிவிலும், மில்லரைட் வரலாற்றில் இருந்ததுபோலவே, அவருடைய குணாதிசயத்தின் ஒரு வெளிப்பாடு நிச்சயமாக இருக்கும். இந்த உண்மை அட்வென்டிசத்தின் ஆரம்பத்தையும் முடிவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது; ஆனால் அது தானியேல் புத்தகத்திற்கும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கும் இடையில் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டுள்ள உறவின்மீதும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. தானியேலும் வெளிப்படுத்தின விசேஷமும் ஒரே புத்தகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; அந்த பிரதிநிதித்துவத்தில் அவை இரண்டு சாட்சிகள் ஆகின்றன; முதலாவது தானியேல், கடைசியாவது வெளிப்படுத்தின விசேஷம்.

“தானியேல் மற்றும் வெளிப்படுத்துதின விசேஷம் என்னும் நூல்கள் ஒன்றே. ஒன்று ஒரு தீர்க்கதரிசனம்; மற்றொன்று ஒரு வெளிப்படுத்தல்; ஒன்று முத்திரையிடப்பட்ட ஒரு நூல், மற்றொன்று திறக்கப்பட்ட ஒரு நூல்.” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 972.

தானியேலும் வெளிப்படுத்தலும் இரண்டு புத்தகங்களாயினும், அவை ஒரே புத்தகமாகும்; அதேபோல் வேதாகமமும் பழைய ஏற்பாடு மற்றும் புதிய ஏற்பாடு, அல்லது ஆரம்பமும் முடிவுமாகப் பிரிக்கப்பட்ட ஒரே புத்தகமாகும். வெளிப்படுத்தல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் மோசேயும் எலியாவும் என முன்வைக்கப்படும் இரண்டு சாட்சிகள் பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகளே ஆகும்.

இரு சாட்சிகளைப் பற்றிக் தீர்க்கதரிசி மேலும் அறிவிக்கிறான்: “இவர்கள் பூமியின் தேவனுக்கு முன் நிற்கும் இரண்டு ஒலிவு மரங்களும், இரண்டு விளக்குத்தூண்களும் ஆவர்.” “உம்முடைய வார்த்தை,” என்று சங்கீதக்காரன் சொன்னான், “என் கால்களுக்கு தீபமும், என் பாதைக்கு ஒளியும் ஆகிறது.” வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:4; சங்கீதம் 119:105. இந்த இரு சாட்சிகளும் பழைய ஏற்பாட்டினதும் புதிய ஏற்பாட்டினதும் வேதாகம எழுத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.” மகா போராட்டம், 267.

தானியேலும் யோவானும் இரு சாட்சிகள்; அவர்கள் இருவரும் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களாயிருந்தனர், இருவரும் சிறைப்பட்டவர்களாயிருந்தனர், இருவருக்கும் ஒரே தீர்க்கதரிசன வரலாற்றுப் பாங்கு பதிவுசெய்ய அளிக்கப்பட்டது, இருவரும் ஒருநூற்று நாற்பத்திநாலாயிரத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர், இருவரும் எருசலேமின் அழிவிற்குப் பிந்தைய காலச்சூழலில் வாழ்ந்தனர், இருவரும் மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் அடையாளங்களாயிருந்தனர் (யோவான் கொதிக்கும் எண்ணெயிலிருந்தும் தானியேல் சிங்கக்குழியிலிருந்தும்).

தானியேல், கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தின் ஒரு சிறப்பான வெளிப்பாட்டை அடையாளப்படுத்துகிறார்; மேலும், உந்துதலால் ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் சபையின் “மையத் தூணும் அஸ்திவாரமும்” என்று அழைக்கப்படும் அந்த இரண்டு வசனங்களிலேயே அவர் அப்படிச் செய்கிறார். அந்த இரண்டு வசனங்களே, வில்லியம் மில்லரின் கிரியைகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட அஸ்திவாரங்களில் இறுதியாக வைக்கப்பட்ட “உச்சிக்கல்” ஆக இருந்தன. அந்த உச்சிக்கல், பரலோகப் பரிசுத்தஸ்தலத்தையும், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தையும், ஓய்வுநாளையும், விசாரணைத் தீர்ப்பையும், வெளிப்படுத்தல் பதினான்கின் மூன்று தூதர்களையும் பற்றிய புரிதலைத் தன்னுடன் கொண்டு வந்தது. தானியேல் இந்தப் புத்தகத்தின் தொடக்கம்; யோவான் முடிவு.

யோவானின் எழுத்து, அத்வென்டிசத்தின் முடிவில் கிறிஸ்து விண்ணத்தின் ஒரு வெளிப்பாட்டை அடையாளப்படுத்துகிறது. நவீன

இஸ்ரவேலின் ஆரம்பத்தில், அவர் தம்மை அதிசயமான எண்ணுபவராக, கணிதத்துடன் தொடர்புடைய அனைத்திற்கும் ஸ்ருஷ்டி கரராக வெளிப்படுத்தினார்; நவீன இஸ்ரவேலின் முடிவில், அவர் தம்மை அதிசயமான மொழியறிஞராக வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். மொழியின் அமைப்பு ஆகட்டும், இலக்கண விதிகள் ஆகட்டும், சொற்கள் ஆகட்டும், அகரவரிசையின் எழுத்துக்கள் ஆகட்டும்—மொழியுடன் தொடர்புடைய அனைத்திற்கும் அவர் ஸ்ருஷ்டி கரர். எழுதப்பட்டதாகவோ பேசப்பட்டதாகவோ இருந்து, இலக்கண விதிகளால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அவருடைய வடிவமைப்பின்படி அமைந்த அகரவரிசையால் எழுதப்பட்டு நிறைவேறும்தொடர்பாடலை அவர் உருவாக்கினார்; இவையனைத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு—அவரே வார்த்தை. அந்த வார்த்தையினாலே, அவர்குருடர்களாகவும் ஆயத்தமில்லாதவர்களாகவும் இருக்கும்லவோதிக்கேயரை பரிசுத்தமாக்கப்பட்டபிலதெல்பியராக மாற்றுகிறார்.

உமது சத்தியத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும்; உமது வார்த்தையே சத்தியம். யோவான் 17:17.

“பரிசுத்தப்படுத்து” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல், பரிசுத்தமாக்குதல் என்று பொருள்படும். அந்த நூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேர் பரிசுத்தமானவர்களாயிருப்பார்கள்; மேலும் அவர்கள் அந்தக் குணநிலையை “சத்தியத்தினால்” அடைந்திருப்பார்கள்; அல்லது அவர் “வார்த்தையினால்” என்று நீங்கள் கூறலாம்; ஏனெனில் இயேசுவே வார்த்தை, அவரே சத்தியமும் ஆவார்.

ஆரம்பத்தில் வசனம் இருந்தது; அந்த வசனம் தேவனோடிருந்தது; அந்த வசனம் தேவனாயிருந்தது. அது ஆரம்பத்தில் தேவனோடிருந்தது. எல்லாவற்றும் அவராலே உண்டாயின; உண்டானவற்றில் ஒன்றும் அவரில்லாமல் உண்டாகவில்லை. யோவான் 1:1-3.

இதுவே யோவான் தமது சுவிசேஷத்தில் எழுதும் முதலாவது விஷயம் என்பதை கவனியுங்கள். இது நிச்சயமாக ஆதியாகமத்தில் எழுதப்பட்ட முதலாவது விஷயத்துக்கு ஒப்பாக உள்ளது. ஆதியாகமம் முதல் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதை இன்னும் தெளிவாக அடையாளப்படுத்துகி, அது சாட்சியத்திற்கு மேலுமொரு உறுதியைச் சேர்க்கிறது.

ஆரம்பத்தில் தேவன் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் படைத்தார். ஆதியாகமம் 1:1.

முதல் வசனத்தில் “God” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் பன்மை வடிவில் உள்ளது; ஆகையால், மிகுந்த “ஆரம்பத்திலிருந்தே” தேவன் ஒரு வருக்கு மேற்பட்டவர் என்பதை அது அடையாளப்படுத்துகிறது. யோவானின் சுவிசேஷத்தில், “ஆரம்பத்தில்” வசனம் தேவனோடிருந்தது; வசனம் தேவனாயிருந்தது. மேலும், அந்த வசனமே சிருஷ்டி கரராக

இரு ந்தது .

இயேசுவே வார்த்தை ஆவார்; மேலும், அவர் தெய்வீகத்தையும் மனிதத்துவத்தையும் ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் வேதாகமத்தை உருவாக்கினார்—தெய்வீகம் பரிசுத்த ஆவியால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது; மனிதத்துவம், சபைகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய புத்தகங்களில் உள்ள வார்த்தைகளை எழுதியவர்களின் நபர்தன்மையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. ஆகையால், இயேசு எவ்வாறு மனிதத்துவமும் தெய்வீகமும் ஒன்றிணைந்தவராயிருக்கிறாரோ, அதுபோலவே வேதாகமமும் மனிதத்துவமும் தெய்வீகமும் இணைந்த ஒன்றாகும். ஆகிலும், வீழ்ச்சியுற்ற மாம்சமுள்ள மனிதர்கள் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், வேதாகமம் பரிசுத்தமானது; அதைப் எழுதிய மனிதர்களும் பரிசுத்தமானவர்களாயிருந்தனர்.

மேலும், தீர்க்கதரிசனமான மிகவும் உறுதியான வார்த்தையும் எங்களிடத்தில் உள்ளது; இருள் நிறைந்த இடத்தில் பிரகாசிக்கும் ஒளியின்மேல் கவனமாய் இருங்கள் என்றபடி, பகல் விடியும் வரையும், விடியற்கால நட்சத்திரம் உங்கள் இருதயங்களில் உதிக்கும் வரையும், அதைக் கவனித்துக்கொள்ளுதல் நீங்கள் நன்றாகச் செய்கிறீர்கள். இதை முதலில் அறிந்துகொள்ளுங்கள்: வேதவாக்கியத்திலுள்ள எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் தனிப்பட்ட விளக்கத்துக்குரியது அல்ல. ஏனெனில் தீர்க்கதரிசனம் ஒருகாலத்திலும் மனுஷனுடைய சித்தத்தினால் வரவில்லை; பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்ட தேவனுடைய பரிசுத்த மனிதர்கள் பேசினார்கள். 2 பேதுரு 1:19-21.

தீர்க்கதரிசிகள் பரிசுத்தமான மனிதர்களாயிருந்தபோதிலும், அவர்கள் இன்னும் விழுந்துபோன மனிதர்களே; ஏனெனில் அனைவரும் பாவஞ்செய்து, தேவனுடைய மகிமைக்கு குறைவாயிருந்தார்கள். இருந்தபோதிலும், வேதாகமம் தெய்வீகத்தன்மையும் மனிதத்தன்மையும் இணைந்த ஒன்றாகும்; அது பரிசுத்தமானது. ஏனெனில் தேவனுடைய வார்த்தை, தமது வாழ்க்கையிலும் தாம் எழுதிய வார்த்தையிலும், தெய்வீகத்தன்மையோடு இணைந்த மனிதத்தன்மை பாவஞ்செய்யாது என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக வந்தார். வேதாகமத்தைப் பற்றிச் சொல்வது கிறிஸ்துவைப் பற்றியும் உண்மையே; ஏனெனில் அவரே வேதாகமம்.

இயேசு பாவமுள்ள மாம்சத்தைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தும் ஒருபோதும் பாவஞ்செய்யவில்லை; இவ்வாறு, தெய்வீகத்தோடு இணைந்த மனிதத்துவம் பாவஞ்செய்யாது என்பதற்கான முன்மாதிரியை அவர் அளித்தார்.

“பெத்லேகேமி ன் வரலாறு தீ ராதகரு ப்பொரு ளாகு ம். அதி ல், 'தேவனு டைய ஞானத்தி னது ம் அறி வி னது ம் ஐசு வரியத்தி ன் ஆழம்' மறைந்தி ரு க்கி றது . ரோமர் 11:33. பரலோகத்தி ன் சி ங்காசனத்தை வி ட்டு தொட்டி லு க்காகவு ம், ஆராதி க்கு ம் தூ தர்களின் து ணையி னை வி ட்டு

மாட்டு த்தொழு வி ன்மி ரு கங்களு க்காகவு ம் இரட்சகர் செய்த மாற்றீ ட்டு த்தி யாகத்தை நோக்கி நாம்வி யப்பு று கி ரோம். மனித அகங்காரமு ம் தன்னிறைவு ம் அவரு டைய சன்னிதி யி ல் கண்டி க்கப்படு கி ன்றன. ஆயி னு ம் இது அவரு டைய அதி சயமான தாழ்மையி ன் தொடக்கம் மட்டு மே. ஏதேன் தோட்டத்தி ல் ஆதாம் தன் நிரப்பாவத்தி லே நிலைத்தி ரு ந்தபோது ம் கூ ட, தேவகு மாரன் மனித சூ பாவத்தை ஏற்று க்கொள்வது கி ட்டத்தட்ட அளவற்ற தாழ்வாக இரு ந்தி ரு க்கு ம். ஆனால் பாவத்தி ன் நானாயி ரம் ஆண்டு களால் மனிதகு லம் பலவீ னமடைந்தி ரு ந்தபோது இயேசு மனிதத்து வத்தை ஏற்று க்கொண்டார். ஆதாமி ன் ஒவ்வொரு பி ள்ளையையு ம் போலவே, மரபு ரிமையி ன் மாபெரு ம் சட்டத்தி ன் செயல்பாட்டி னால் உண்டான வி ளைவு களை அவர் ஏற்று க்கொண்டார். அந்த வி ளைவு கள் எவை என்பதைக் அவரு டைய பூ மி யி லான மூ தாதையரின் வரலாறு வெளிப்படு த்து கி றது . எங்கள் து க்கங்களையு ம் சோதனைகளையு ம் பங்கு கொள்ளவு ம், பாவமற்ற வாழ்வி ன் மு ன்மாதி ரியை எங்களு க்கு க் கொடு க்கவு ம், அத்தகைய மரபு ரிமையு டனே அவர் வந்தார்.” யு கங்களின் வாஞ்சை, 48.

யேசுவே வார்த்தை; மேலும், யேசுவும் வேதாகமமும் இரண்டும் மனிதத்தன்மையும் தெய்வீகத்தன்மையும் இணைந்த ஒன்றாயிருக்கின்றன. நூற்றாண்டுகளின் வழியாக யேசு வேதாகமத்தை உருவாக்கியபோது, கேட்கிறவர்கள் கேட்கும்படியாகவே, அவர் வேதாகமத்தின் உள்ளே விதிகளை வைத்தார். வேதாகமத்தை ஆளும் அந்த விதிகள், அவருடைய சபாவத்தின் பண்புகளுமாக இருக்கின்றன.

“வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் வேதாகமத்தின் எல்லா புத்தகங்களும் ஒன்றுகூடி முடிவடைகின்றன. இங்கே தானியேல் புத்தகத்தின் பூரணமாக்குதல் உள்ளது.” *அப்போஸ்தலரின் செயல்கள்*, 585.

“Complement” என்ற சொல் பரிபூரணத்திற்குக் கொண்டு வருதல் என்று பொருள்படும். தானியேலின் சாட்சியம் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் முடிவடைகிறது; இவ்வாறு தானியேலின் சாட்சியம் ஆரம்பமாகவும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முடிவாகவும் அமைகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் ஆரம்பம் அதன் முடிவில் மீண்டும் கூறப்படுகிறது; அதுபோல தானியேல் முதலாம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனத்தில், சொற்பொருளான இஸ்ரவேலும் சொற்பொருளான பாபிலோனும் இடையிலான போரில் பாபிலோன் வெற்றி பெறுகிறது; ஆனால் சோதனைக் கிருபைக்கால வரலாற்றின் முடிவில், தானியேல் 11:45, 12:1 இல், ஆவிக்குரிய பாபிலோன் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலோடு போரில் இருக்கிறது; இறுதியில் பாபிலோன் தோற்கிறது, இஸ்ரவேல் வெற்றி பெறுகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் யோவானைப் போலவே, தானியேலின் சாட்சியத்தின் ஆரம்பம் அவரது சாட்சியத்தின் முடிவோடு ஒத்திருக்கிறது. ஆகையால், சத்தியம் என்றால் என்ன?

உபதேசம் என்பது விசுவாசிகளின் ஒரு குழு எதைச் சரியானதாகப் புரிந்து கொள்கிறது என்பதை அடையாளப்படுத்துவதும் ஒரு சொல்லாகும். அதன் நோக்கம் அல்லது பயன்பாடு வேதாகமத்திற்கோ கிறிஸ்தவத்திற்கோ மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. கிறிஸ்தவம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற நிலையில், உண்மையானவற்றைவிட பொய்யான "உபதேசங்கள்" அதிகமாகவே இருக்கலாம்; ஏனெனில் ஆவிக்குரிய பாபிலோனாகிய போப்பராட்சி, அசுத்தமும்கூடா வறுப்பும்கூடா உடைய ஒவ்வொரு பறவைக்கும் ஒரு கூண்டாக இருக்கிறது; அந்தப்பறவைகள் தீமையைச் சூட்டிக்காட்டுகின்றன; அதீமை, "நியாயப்பிரமாணம் நீக்கப்பட்டு விட்டது" போன்ற பொய்யான உபதேசங்கள் மூலம் சபைகளால் தாங்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் உண்மையான உபதேசமும் உண்டு.

பெரேயரின் மனங்கள் முன்னணங்களால் சுருங்கிப்போகவில்லை. அப்போஸ்தலர்கள் பிரசங்கித்த உபதேசங்களின் சத்தியத்தன்மையை ஆராய்வதற்கு அவர்கள் மனமுடையவர்களாயிருந்தனர். வாக்களிக்கப்பட்ட மேசியாவைக் குறித்து என்ன எழுதப்பட்டிருந்தது என்பதை அறிந்துகொள்ளும்படியாக அவர்கள் வேதாகமத்தை ஆய்ந்தனர்; வெறும் ஆர்வத்தினாலல்ல. அவர்கள் தினந்தோறும் தேவஆவியால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட பதிவுகளை ஆராய்ந்து, வேதவசனத்தோடு வேதவசனத்தை ஒப்பிட்டபோது, பரலோகத்தூதர்கள் அவர்களாக இருந்து, அவர்களின் மனங்களைப் பிரகாசப்படுத்தி, அவர்களின் இருதயங்களில் ஆழ்ந்த உணர்வை உண்டாக்கினார்கள்.

"சுவிசேஷத்தின் சத்தியங்கள் எங்கெங்கு அறிவிக்கப்படுகின்றனோ அங்கெல்லாம் நியாயமானதைச் செய்ய உண்மையோடு விரும்புகிறவர்கள் வேதாகமத்தை விடாமுயற்சியுடன் ஆராயத்தூண்டப்படுகிறார்கள். இந்த உலக வரலாற்றின் இறுதிக்காட்சிகளில், சோதிக்கும் சத்தியங்கள் அறிவிக்கப்படுகிறவர்களாகியோர், பெரேயரின் முன்மாதிரியைப்பின்பற்றி, தினந்தோறும் வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து, தங்களிடம் கொண்டு வரப்படும்கெய்தி களை தேவனுடைய வார்த்தையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்திருந்தால், இன்றோ, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்கட்டளைகளுக்கு விசுவாசமுள்ளோர் எண்ணிக்கை இப்போது ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக இருப்பதைவிட மிகுதியாக இருந்திருக்கும். ஆனால், மக்கள் விரும்பாத வேதாகமச் சத்தியங்கள் முன்வைக்கப்படும்கெய்தி, அநேகர் இந்த ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். வேதாகமத்தின் வெளிப்படையான போதனைகளை மறுத்துரைக்க இயலாதவர்களாயிருந்து, முன்வைக்கப்படும்கெய்தி ஆதாரங்களை ஆராய்வதில் அவர்கள் மிகுந்த மனக்கசப்பையும்கெய்தி விரும்பமின்மையையும்கெய்தி வெளிப்படுத்துகிறார்கள். சிலர், இந்தக்கோட்பாடுகள் உண்மையாயிருந்தாலும்கூட, தாங்கள் இந்தப்புதிய ஒளியை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ இல்லையோ என்பது பெரிதல்ல என்று கருதுகின்றனர்; மேலும், சத்துரு ஆத்துமாக்களை

வழி தவறச் செய்வதற்கு பயன்படுத்தும் மனமகிழ்வுட்டு மகற்பனைக் கதைகளை அவர்கள் பற்றி க்கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு அவர்களுடைய மனங்கள் பொய்யினால்குருடாக்கப்படுகின்றன; அவர்கள் பரலோகத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டவர்களாகிறார்கள்.”

“அனைவரும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வெளிச்சத்தின்படியே நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள். கர்த்தர் இரட்சிப்பின் செய்தியுடன் தமது தூதர்களை அனுப்புகிறார்; அவர்களைக் கேட்போரிடம், தமது ஊழியக்காரர்களின் வார்த்தைகளை அவர்கள் எவ்வாறு நடத்துகிறார்களோ அதற்காக அவர்களுக்குக் கேட்பார். சத்தியத்தை மனமாரத் தேடுகிறவர்கள், தங்களுக்கு முன்வைக்கப்படும் போதனைகளை தேவனுடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் கவனமாக ஆராய்வார்கள்.” அப்போஸ்தலர் செய்கைகள், 231, 232.

“சுவிசேஷத்தின் சத்தியங்கள்” எனப்படும் “போதனைகள்” உள்ளன; அவை ஆராயப்பட வேண்டியவைகள். அவற்றில் சில—அனைத்தும் அல்லாவிட்டாலும்—“சோதிக்கும் சத்தியங்கள்” ஆகும். சப்தம் என்பது புரிந்துகொள்ள எளிதான ஒரு சோதிக்கும் சத்தியமாகும். உண்மையான போதனைகளும் பொய்யான போதனைகளும் உள்ளன. உண்மையான போதனைகளில் சில, அவற்றைக் கேட்போருக்குச் சோதனையை முன்வைக்கின்றன. மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்காகவே வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு வகைச் சத்தியமும் உள்ளது. இச்சத்தியங்கள் “நிகழ்காலச் சத்தியம்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

“தேவனுடைய வார்த்தையில் அநேக விலையுயர்ந்த சத்தியங்கள் அடங்கியுள்ளன; ஆனால் இப்போது மந்தைக்குத் தேவையானது ‘நிகழ்கால சத்தியம்’ ஆகும். நிகழ்கால சத்தியத்தின் முக்கிய அம்சங்களிலிருந்து தூதர்கள் விலகிச் சென்று, மந்தையை ஒன்றுபடுத்தவும் ஆத்துமாவைப் பரிசுத்தமாக்கவும் ஏதுவல்ல தலைப்புகளில் தங்கி இருப்பதின் அபாயத்தை நான் கண்டிருக்கிறேன். இங்கு சாத்தான் காரியத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கத் தக்க எல்லா சாத்தியமான வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்துவான்.”

“ஆனால் பரிசுத்தஸ்தலத்தைப் பற்றிய பொருள்கள்—2300 நாட்களோடும், தேவனுடைய கட்டளைகளோடும், இயேசுவின் விசுவாசத்தோடும் தொடர்புடையவையாகிய இப்பொருள்கள்—கடந்த அட்வெண்ட் இயக்கத்தை விளக்கவும், நமது தற்போதைய நிலைமை என்ன என்பதை வெளிப்படுத்தவும், சந்தேகிக்கிறோரின் விசுவாசத்தை நிலைநிறுத்தவும், மகிமையுள்ள எதிர்காலத்திற்கு நிச்சயத்தன்மையை அளிக்கவும் முற்றிலும் ஏற்றவைகளாக இருக்கின்றன. தூதர்கள் தங்கிச் சொல்ல வேண்டிய முக்கியப் பொருள்கள் இவைகளே என்று நான் அடிக்கடி கண்டிருக்கிறேன்.” Early Writings, 63.

அட்வென்டிஸ்டுகள், இந்தப்பகுதி உண்மையில் என்னகூறுகிறதோ அதனைத் தவிர்க்கவே அதை அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்றனர். “நிகழ்கால

சத்தியம்” என்ற எங்கள் செய்தி கள் வலியுறுத்த வேண்டியது பரிசுத்தஸ்தலம், 2300 நாட்கள், கட்டளைகள், மற்றும் மியேசு வின் விசுவாசம் ஆகியவையே முடிவது மாகும் என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். இந்த நான்கு பொருட்களைப்பற்றி அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைத்தவிர்ப்பதற்காகவே அவர்கள் இந்தக் கூற்றைமுன்வைக்கின்றனர்.

இந்த நான்கு மகத்தான சத்தியங்களின் நோக்கம், அவை “கடந்த அத்வெண்ட் இயக்கத்தை விளக்கவும், நம்முடைய தற்போதைய நிலைமை என்ன என்பதை வெளிப்படுத்தவும், சந்தேகிக்கும்வர்களின் விசுவாசத்தை நிலைநிறுத்தவும், மகிமையுள்ள எதிர்காலத்திற்கான நிச்சயத்தை அளிக்கவும் முற்றிலும் ஏற்றவையாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன” என்பதிலேயே இருக்கிறது. இந்த நான்கு தற்போதைய சத்தியக் கோட்பாடுகள், அத்வெண்டிசத்தின் தொடக்கம் (கடந்த அத்வெண்ட் இயக்கம்) அத்வெண்டிசத்தின் முடிவை (நம்முடைய தற்போதைய நிலைமை) எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த நான்கு முதன்மையான கோட்பாடுகள், முடிவு ஆரம்பத்தினால் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது என்ற கொள்கையை விளக்குவதற்கு “முற்றிலும் ஏற்றவையாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.” ஊக்கப்பூர்வமான இந்தப் பகுதியின்படி, இதுவே “மந்தை இப்போது தேவைப்படுகிற” “தற்போதைய சத்தியம்” ஆகும்.

பண்டைய இஸ்ரவேல் இஸ்ரவேலின் ஆரம்பமும், நவீன இஸ்ரவேல் அதன் முடிவுமாகும். பண்டைய நேர்மையான இஸ்ரவேல், முடிவுக்காலமான 1798 முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையிலும், ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் மக்களை முன்மாதிரியாகக் குறித்தது. கிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்கு முன்பு, “நிகழ்கால சத்தியம்” யூதர்களால் காணப்படவில்லை; ஏனெனில் அவர்கள் பழக்கவழக்கங்களின்மேலும் மரபுகளின்மேலும் சார்ந்திருந்ததினால் குருடராய் (லவோதிக் கேயர் நிலைமையில்) இருந்தார்கள்.

“நாம் வாழ்கின்ற காலத்தை நாம் புரிந்து கொள்ளவிரும்புகிறோம். அதை நாம் பாதி யாகக் கூடப்புரிந்து கொள்ளவில்லை. அதை நாம் பாதி யாகக் கூடமனதில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டிய எதிரி எத்தகையவன் என்று ம், அவனை எதிர்கொள்ள நாம் எவ்வளவு மோசமாகத் தயாராக்கப்படாமல் இருக்கிறோம் என்று ம் நான் நினைக்கும்போது, என் இரு தயம் என்னுள் நடுங்குகிறது. இஸ்ரவேல் புத்திரரின் சோதனைகளும், கிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்கு முகாலத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த மனப்பான்மையும்கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு முன்பாகத்தங்கள் அனுபவத்தில் தேவனுடைய ஜனங்கள் எவ்வாறான நிலையில் இருப்பார்கள் என்பதை விளக்குவதற்காக, எனக்கு மறுமுறைமறுமுறையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன—எதிரி எவ்வாறு ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும்பயன்படுத்தியு தரின் மனங்களைத்தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள்

கொண்டு வரமு யன்றானோ, அது போல இன்று அவன் தேவனு டைய ஊழி யக்காரரின் மனங்களை அவர்கள் வி லையு யர்ந்த சத்தி யத்தை உணர்ந்து பி ரித்தறி யமு டி யாதபடி யாகக் கு று டாக்க மு யல்கி றான Selected Messages, பு த்தகம் 2, 406.

எங்களின் அடுத்த மேற்கோளின்படி, யூதர்கள் "தேவனுடைய ஆரம்ப சத்தியத்தை" காணாமல் இழந்திருந்தார்கள்; யூதர்களுக்கு அந்த ஆரம்ப சத்தியம் எகிப்திலிருந்து விடுதலையின் வரலாறாக இருந்தது. அந்த விடுதலையின் வரலாறே அவர்களுடைய ஆரம்ப சத்தியமாக இருந்தது; அதுவே அவர்கள் தங்கள் சந்ததிகளெல்லாம் வழியாகத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்ட சத்தியமாகும். அதுபோலவே அட்வென்டிசமும் செய்ததுபோன்று, அவர்களும் தவறினர். குருடாக்கப்பட்ட யூதர்களுக்குச் சத்தியத்தை முன்வைப்பதற்காக, இயேசு சத்தியத்தை ஒரு கட்டமைப்பிற்குள் வைத்தார்.

"இரட்சகரின் காலத்தில், யூதர்கள் சத்தியத்தின் விலையுயர்ந்த இரத்தினங்களை மரபும் கட்டுக்கதையும் என்ற குப்பையால் இவ்வளவு மூடிப்போட்டிருந்தார்கள்; உண்மையைப் பொய்யிலிருந்து வேறுபடுத்துவது இயலாததாகிவிட்டது. மூடநம்பிக்கையினதும் நீண்டகாலமாகப் பேணப்பட்ட பிழைகளினதும் குப்பையை அகற்றவும், தேவனுடைய வார்த்தையின் இரத்தினங்களைச் சத்தியத்தின் சட்டகத்தில் பதிக்கவும் இரட்சகர் வந்தார். அவர் யூதர்களிடத்தில் வந்ததுபோல இப்போது நம்மிடத்திற்கும் வந்தால், இரட்சகர் என்ன செய்வார்? மரபும் சடங்கும் என்ற குப்பையை அகற்றுவதில் அவர் இதற்குச் சமமான ஒரு வேலையைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அவர் இந்த வேலையைச் செய்தபோது, யூதர்கள் மிகவும் கலங்கினார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய ஆதிச் சத்தியத்தை மறந்திருந்தார்கள்; ஆனால் கிறிஸ்து அதை மறுபடியும் பார்வைக்கு கொண்டு வந்தார். தேவனுடைய விலையுயர்ந்த சத்தியங்களை மூடநம்பிக்கையினின்றும் பிழையினின்றும் விடுவிப்பதே நமது வேலையாகும்."

"மகத்துவமிக்க சத்தியங்கள் பார்வைக்கு அப்பாற்பட்டு புதைக்கப்பட்டுள்ளன; மேலும் தவறும் மூடநம்பிக்கையும் அவற்றை ஒளிவீச்சற்றவையாகவும் ஈர்ப்பற்றவையாகவும் ஆக்கியுள்ளன. இயேசு தேவனுடைய ஒளியை வெளிப்படுத்தி, சத்தியத்தின் அழகிய பிரகாசத்தை அதன் தெய்வீக மகிமை முழுவதிலும் முன்வைக்கிறார். நேர்மையானவர்களின் மனங்கள் வியப்பால் நிரம்புகின்றன. சத்தியத்தின் இரத்தினங்களை வெளிக்கொண்டு வந்து, அவற்றை அவர்களின் அறிவிற்கு வெளிப்படுத்தினவராகிய அவரிடத்திற்குத் தங்கள் இருதயங்கள் பரிசுத்தமான அன்பினால் இழுக்கப்படுகின்றன."

"யூ தர்கள் சத்தி யத்தி ன் ஓர் பகு தி யை உணர்ந்து , தேவனு டைய வார்த்தையி ன் ஓர் பகு தி யைப் போதி த்தார்கள்; ஆனால் தேவனு டைய நியாயப்பி ரமாணத்தி ன் தொலைவி யாபகமான தன்மையை அவர்கள் உணரவி ல்லை. கி றி ஸ்து மரபி ன்கு ப்பைக் கு வி யலை அகற்றி ,

தேவனு டைய நோக்கங்களின் உண்மையான மையத்தையு ம் இதயத்தையு ம் வெளிப்படு த்தி னார். அவர் இதைச் செய்தபோது , அவர்கள் கட்டு ப்படு த்த மு டி யாத அளவு க்கு மி கு ந்த சி னமடைந்தார் கி றி ஸ்து தேவனு டைய கி ரியையை அழி த்து க்கொண்டி ரு க்கி றார் பொய்யான அறி க்கைகளை அவர்கள் ஒரு நகரத்தி லி ரு ந்து மற்றொரு நகரத்தி ற்கு ப்பரப்பி னார்கள். ஆனால் இயேசு பழைய வடி வங்களை அகற்றி யபோதி லு ம், பழைய சத்தி யங்களை மறு படி யு ம் நிலைநிறு த்தி அவற்றை சத்தி யத்தி ன் கட்டமைப்பி ற்கு ள் அமைத்தார். அவர் அவற்றை ஒன்றோடொன்று ஒப்பு மைப்படு த்தி இணைத்து , மு ழு மையானவு ம் சமச்சீ ரானவு ம் ஆன ஒரு சத்தி ய மு றைமையை உரு வாக்கி னார். இது வே ளங்கள் இரட்சகர் செய்த கி ரியையாகு ம்; இப்போது நாம் என்ன செய்யப்போகி றோம்? நாம் கி றி ஸ்து வோடு இசைவாகச் செயல்படாதோமா? கேள்வி ப்பேச்சி னால் நாம் ஆளப்பட வேண்டு மா? நம்மு டைய சொந்த கற்பனைகள் தேவனு டைய ஒளியை நம்மி டமி ரு ந்து மறைக்க நாம் இடமளிப்போமா? நாம் கவனமாக வாசி க்கவு ம், பு ரிந்து ணர்ந்து கேட்கவு ம், நாம் கற்றவற்றை மற்றவர்களு க்கு ம் போதி க்கவு ம் வேண்டு ம். ஜனங்களை சத்தி யத்தி ன் ஊற்றி ன் ஜீ வனு ள் கு ளிர்ச்சி யளிக்கு ம் நீர்நிலைகளிடம் வழி நடத்து வதற்கு நாம் தகு தி யு டையவர்களாயி ரு க்கு ம்படி , ஜீ வ அப்பத்தி ற்காக இடையறாது பசி யாயி ரு த்தலு ம், ஜீ வத்தண்ணீரையு ம் லெபனோனின் பனியையு ம் இடையறாது தேடி த்தேடு தலு ம் நாம் செய்ய வேண்டு ம்." Review and Herald, June 4, 1889.

தமது முதல் வருகையில் இயேசு, "பழைய சத்தியங்களை மறுபடியும் நிலைநிறுத்தி, அவற்றைச் சத்தியத்தின் கட்டமைப்பில் அமைத்தார். அவற்றை ஒன்றோடொன்று பொருந்தச் செய்து இணைத்து, முழுமையானவும் சமச்சீரானவும் சத்திய முறைமையாக ஆக்கினார்." பழைய சத்தியங்களை மறுபடியும் நிலைநிறுத்துவதற்காக, இயேசு பண்டைய இஸ்ரவேலின் ஆரம்பகால வரலாற்றைப் பயன்படுத்தினார்; மேலும், அந்தச் சத்தியங்களை ஒன்றோடொன்று பொருந்தச் செய்து (தலைப்புகளின்படி) இணைத்தார் (இணைநிலையாக, வரிக்கு மேல் வரி). தங்களை குருடாக்கியிருந்த பழக்கவழக்கங்களிலும் மரபுகளிலும் இருந்து யூதர்களை விடுவிப்பதற்காகவே அவர் இதைச் செய்தார். அந்த வரலாறே நேரடியான இஸ்ரவேலின் முடிவுக் கால வரலாறாக இருந்தது.

பண்டைய இஸ்ரவேலி ன் மு டி வு க்கால வரலாறு எவ்வாறு மீ ண்டு ம் நிகழ்ந்ததோ, அதைப் போலவே அட்வென்டி சமு ம் அதை மீ ண்டு ம் நிகழ்த்தி க்கொண்டி ரு க்கி றது ; மேலு ம் மரபு ம் வழக்கமு ம் உண்டாக்கி லவோதி க்கேயரின்கு ரு ட்டு த்தன்மையை அகற்று வதற்காக சத்தி யத்தை அமைத்து ப்பொரு த்த வேண்டி ய "சட்டகம்", கி றி ஸ்து யூ தர்களோடு தொடர்பு கொண்டி ரு ந்த நாட்களில் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டது போலவே, இப்போது ம் நிறைவேற்றப்படு கி றது . "பழைய சத்தி யங்கள்", மற்ற தீ ர்க்கதரிசன வரிகளோடு தீ ர்க்கதரிசன வரிகளை ஒன்றி ணைப்பதற்காக, "வரி மேல் வரி" என்ற சமாந்தர ஒழு ங்கி ல்,

சத்தியத்தின் "சட்டகத்தில்" அமைக்கப்பட வேண்டும்; இதன் நோக்கம், ஒரு வேளை ஒரு லவோதிக்கேயரை அவர்களுடைய குருட்டுத்தன்மையிலிருந்து விடுவிப்பதாக இருக்கலாம். எல்லா கிறிஸ்துவர்கள் முன்மாதி ரி.

வேதாகமத்தில் உபதேசமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்ட சத்தியங்கள் உள்ளன; மேலும் "அநேக அதிசயமான சத்தியங்கள்" உள்ளன; ஆனால், அந்தச் சத்தியம் வெளிப்படுத்தப்படும் காலத்தில் வாழும் "தலைமுறைக்கு" "மக்களுக்கான ஒரு சோதனை" ஆக இருக்கும் "நிகழ்காலச் சத்தியமும்" உள்ளது. தீர்க்கதரிசன ரீதியாக, இது அட்வென்டிசத்தின் நான்காம் தலைமுறையில் நிகழ்கிறது; மேலும் "இந்தத் தலைமுறைக்கான ஒரு சோதனை ஆக இருக்கும்" அந்த "நிகழ்காலச் சத்தியம்," அட்வென்டிசத்தின் ஆரம்ப தலைமுறைகளுக்கு ஒரு சோதனையாக இருக்கவில்லை.

"வேதாகமத்தில் புரிந்துகொள்ளக் கடினமான சில விஷயங்கள் உள்ளன; அவற்றை, பேதுருவின் மொழிப்படி, கல்வியறிவில்லாதவர்களும் நிலைத்தன்மையற்றவர்களும் தங்களுக்கே அழிவாக முறுக்கிப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இவ்வாழ்க்கையில் வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் உரிய அர்த்தத்தை நாம் விளக்கக்கூடியவர்களாக இல்லாமலும் இருக்கலாம்; ஆனாலும் நடைமுறைச் சத்தியத்தின் இன்றியமையாத அம்சங்களில் எதுவும் மர்மமாய் மூடப்பட்டிருக்காது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குரிய சத்தியத்தின் அடிப்படையில் உலகம் சோதிக்கப்பட வேண்டிய காலம், தேவனுடைய பரிபாலனத்தில், வரும்போது, மனங்கள் அவருடைய ஆவியினால் வேதாகமங்களை ஆராயும்படி உந்தப்படுத்தப்படும்; அது உபவாசத்தோடும் ஜெபத்தோடும் கூடவே நடைபெறும்; இவ்வாறு தொடர்புக்குப் தொடர்பு ஆராய்ந்து கண்டறியப்பட்டு, ஒரு பூரணச் சங்கிலியில் ஒன்றிணைக்கப்படும். ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்பை நேரடியாகச் சார்ந்த ஒவ்வொரு உண்மையும், யாரும் தவறிச் செல்லவோ இருளில் நடக்கவோ வேண்டாமென்பதற்காக, மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படும்."

"தீர்க்கதரிசனத்தின் சங்கிலியை நாம் தொடர்ந்து வந்தபோது, நமது காலத்திற்கான வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தியம் தெளிவாகக் காணப்பட்டு மீளக்கொண்டு மீளக்கொண்டு இருக்கிறது. நாம் அனுபவிக்கும் சிறப்புரிமைகளுக்கு நமது பாதையின் மேல்பிரகாசிக்கும் ஒளிக் நாம் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்கள். முந்தைய தலைமுறைகளில் வாழ்ந்தவர்கள், அவர்கள்மேல்பிரகாசிக்க அனுமதிக்கப்பட்ட ஒளிக்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்கள். அவர்களைச் சோதித்த வேதவாக்கியத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றி அவர்களின் மனங்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டன. ஆனால் நாம் புரிந்து கொள்கிற சத்தியங்களை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களிடம் இல்லாத ஒளிக்காக அவர்கள் பொறுப்பாளிகளாக இருக்கவில்லை. எங்களிடம் உள்ளது போலவே அவர்களிடமும் வேதாகமம் இருந்தது ;

ஆனால் இந்தப் பூ மி யி ன் வரலாற்றி ன் இறு தி க் காட்சி களு டன் தொடர்பு டைய வி சேஷ சத்தி யம் வி ரிந்து வெளிப்படு ம் காலம், பூ மி யி மேல் வாழ்வி ரு க்கு ம் கடைசி தலைமு றைகளின் நாட்களிலேயே ஆகு ம்.

“தலைமுறைகள் இருந்துவந்த நிலைகளுக்கேற்ப விசேஷமான சத்தியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்தலைமுறை மக்களுக்கு ஒரு சோதனையாக இருக்கும் தற்போதைய சத்தியம், தொலைந்துப் போன முந்தைய தலைமுறைகளின் மக்களுக்கு ஒரு சோதனையாக இருந்ததில்லை. நான்காம் கற்பனையிலுள்ள சப்தத்தைப் பற்றிய இப்போது எங்கள்மேல் ஒளிவீசுகிற இந்த ஒளி கடந்த தலைமுறைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தால், அந்த ஒளிக்காக தேவன் அவர்களைப் பொறுப்புக்கூறச் செய்திருப்பார்.” Testimonies, volume two, 692, 693.

அட்வென்டிசத்தின் வரலாற்றில் நான்கு தலைமுறைகள் உள்ளன என்பதை மறுக்க விரும்புவோருக்காக, நான் உங்களை ஆபக்கூக்கின் பலகைகளைக் நோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுவேன். இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள மிகவும் எளிய வழி என்னவெனில், “லவோதிக் கேயா” என்ற பெயர் “நியாயந்தீர்க்கப்பட்ட மக்கள்” என்று பொருள்படும். அட்வென்டிசத்தின் தொடக்கம் நியாயத்தீர்ப்பின் துவக்கத்தை அறிவித்தது; அட்வென்டிசத்தின் முடிவு நியாயத்தீர்ப்பின் நிறைவை அறிவிக்கிறது. நியாயத்தீர்ப்பின் நிறைவு மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் தலைமுறைகளில் நிகழ்கிறது.

உனக்காக எந்தச் செதுக்கப்பட்ட உருவத்தையும் உண்டாக்கக்கூடாது; மேலுள்ள ஆகாயத்தில் உள்ள எதற்கும், கீழுள்ள பூமியில் உள்ள எதற்கும், பூமியின் கீழுள்ள நீரில் உள்ள எதற்கும் ஒப்பான எந்தச் சாயலையும் உண்டாக்கக்கூடாது. அவைகளுக்கு நீ பணிந்து வணங்கக்கூடாது; அவைகளுக்கு ஊழியமும் செய்யக்கூடாது; ஏனெனில் உன் தேவனாகிய நான் கர்த்தர் பொறாமையுள்ள தேவன்; என்னைப் பகைக்கிறவர்களிடத்தில், பிதாக்களின் அக்கிரமத்தைப் பிள்ளைகளின்மேல் மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறைவரை விசாரிக்கிறேன்; என்னை நேசித்து, என் கட்டளைகளைக் கைக்கொள்கிறவர்களுக்கு ஆயிரம் தலைமுறைவரை கிருபை செய்கிறேன். யாத்திராகமம் 20:4-6.

நியாயத்தீ ர்ப்பி ன் மு டி வி ல், லவோதி க் கேயா (நியாயந்தீ ர்க்கப்பட்ட மக்கள்) அட்வெந்தி சத்தி ன் இறு தி தலைமு றை, பண்டைய இஸ்ரவேல் எரு சலேமி அழி வி ன்போது நியாயந்தீ ர்க்கப்பட்டது போல, நியாயந்தீ ர்க்கப்பட்டு கர்த்தரின் வாயி லி ரு ந்து உமி ழப்பட்டு வி டு ம். வேதாகமப் போதனைகள் சத்தி யங்களாகு ம்; மேலு ம் சோதி க்கு ம் சத்தி யங்களு ம் உள்ளன; அதோடு நிகழ்கால சத்தி யங்களு ம் உள்ளன. நிகழ்கால சத்தி யம் எப்போது ம் சோதி க்கு ம் சத்தி யமே; ஆனாலு ம் அது , தற்போது வாழ்ந்து கொண்டிரு க்கு ம் தலைமு றைக்காக வி சேஷமாக வடி வமைக்கப்பட்டு ள் ஒரு சோதி க்கு ம் சத்தி யத்தை அடையாளப்படு த்து கி றது . ஆயி னு ம்

உண்மையான நிலைமை என்னவெனில், தேவனுடைய வார்த்தையி லி று ந்து நாம் நிராகரிக்கத் தேர்ந்தெடு க்கு ம் எந்தச் சத்தி யமாயி னு ம், அது நாம் இப்போது தான் தோல்வி யடைந்த ஒரு சோதி க்கு ம் சத்தி யமாக மாறி வி டு கி றது .

இயேசு தேவனுடைய வார்த்தையாக இருக்கிறார்; மேலும் அவர் சத்தியமாகவும் இருக்கிறார். தாம் “உலகத்திற்குள்” “வந்த” காரணம் “சத்தியத்துக்குச் சாட்சியமளிப்பதற்காக” என்று அவர் பிலாத்துவிடம் அறிவித்தார்; மேலும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்ட ஒவ்வொருவரும் “சத்தியத்தினாலானவர்” என்றும் கூறினார். பிலாத்துவும் இயேசுவும் குறிப்பிட்ட “சத்தியம்” என்ற சொல், “சத்தியம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் ஒரு எபிரெயச் சொல்லிலிருந்து வந்ததாகும்; அது பழைய ஏற்பாட்டில் நூற்று இருபத்தேழு முறை காணப்படுகிறது. அந்த எபிரெயச் சொல் (H571) ஆங்கிலத்தில் பல்வேறு சொற்களாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; எனினும் பழைய ஏற்பாட்டில் அது தொண்ணூற்று இரண்டு முறை “சத்தியம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது அநேக நிலைகளில் ஆழ்ந்த வல்லமையுடைய சொற்களில் ஒன்றாகும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் “சத்தியம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் மூன்று எபிரேய எழுத்துகளால் அமைந்துள்ளது; எபிரேய எழுத்துக்களுக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியான வரையறை இருப்பதால், அந்த எழுத்துகளால் உருவாகும் சொல், ஒவ்வொரு எழுத்தின் இணைந்த அர்த்தங்களையும் ஒருங்கே கலந்துகொண்டு, அந்தச் சொல்லின் இறுதியான பொருளை உருவாக்குகிறது. “சத்தியம்” என்ற சொல் மூன்று எபிரேய எழுத்துகளால் ஆனது; அவை எபிரேய எழுத்துமாலையின் முதல் எழுத்து, நடுவிலுள்ள ஒரு எழுத்து, மேலும் எபிரேய எழுத்துமாலையின் கடைசி எழுத்து ஆகும். பழைய ஏற்பாட்டில் “சத்தியம்” என்பது, எழுத்துமாலையின் முதல் எழுத்தும் கடைசி எழுத்தும், அவற்றின் நடுவில் ஒரு எழுத்தும் கொண்டதாகக் குறிக்கப்படுகிறது!

இதுவே வேதாகமத்திலுள்ள “முதல் குறிப்பிடல் விதி” என்பதற்கான வரையறை. ஒரு பொருள் முதன்முறையாக முன்வைக்கப்படும் இடமே, ஒரு விதையாகிய அந்தச் சொல்லுக்கான மிக முக்கியமான குறிப்பு ஆகும்; முழு நிகழ்ச்சிக்கதையையும் உருவாக்கத் தேவையான சகல மரபணு அமைப்பும் அதில் அடங்கியுள்ளது. “முதல் குறிப்பிடல் விதி”யில் இரண்டாவது முக்கியமான குறிப்பு இறுதியான குறிப்பு ஆகும்; ஏனெனில் அங்கேயே தொடக்கமும் முடிவும் இடையில் உருவாகும் எல்லா நிகழ்ச்சிக்கதைகளும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படுகின்றன. “வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் வேதாகமத்தின் எல்லாப் புத்தகங்களும் சந்தித்து நிறைவடைகின்றன,” மேலும் வெளிப்படுத்தின விசேஷமே வேதாகமத்தின் கடைசி புத்தகம்.

நாம் கரு தி க்கொண்டிரு க்கு ம் "சத்தியம்" என்பதற்கான எபிரேயச் சொல் "Aleph" என்னு ம் எழு த்தால் தொடங்குகிறது ; பதி ன்மு ன்றாவது எழு த் ஆகு ம்; இரு பத்தி ரண்டாவது மற்று ம்கடைசி எழு த்து "Tav" ஆகு ம். நிச்சயமாக, இந்த எழு த்து களின் வரையறைகளில், அவற்றி ன் பொரு ளை வி ளக்கு வதற்காக நீங்கள் எந்த மொழி யி யலாளரை அணுகுகிறீ ர்களே அதைப் பொறு த்து பல்வேறு னு ண்ணிய வேறு பாடு கள் இரு க்கி ன்றன; எனினு ம், பொது வான வரையறைகள் மிகவு ம் வி ளக்கமளிப்பவையாக உள்ளன.

א (அலெஃப்): எபிரேய எழுத்துமாலையின் முதல் எழுத்து; இது அடிக்கடி ஒன்றித்தன்மையுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது; மேலும் தெய்வீகத்தையும் நித்தியத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, தேவனுக்கும் படைப்புக்கும் இடையிலான இணைப்பைச் சின்னமாகக் குறிக்கிறது.

מ (Mem): எபிரேய எழுத்துமாலையின் பதின்கூறாவது எழுத்தாகும்; இது பெரும்பாலும் தண்ணீரோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

ת (Tav): எபிரேய எழுத்துமாலையின் கடைசி எழுத்து; இதற்கு "அடையாளம்" அல்லது "குறி" என்ற பொருள் உண்டு. இது அடிக்கடி நிறைவு என்ற கருத்துடனும், படைப்பின் "முத்திரை" என்ற கருத்துடனும் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. பண்டைய எபிரேயத்தில், Tav என்ற எழுத்து சிலுவையின் வடிவத்தை உடையதாக இருந்தது.

நாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிற "சத்தியம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேயச் சொல், ஒன்றுசேர்ந்து நித்திய சுவிசேஷத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் மூன்று எழுத்துகளால் அமைந்துள்ளது. என்ன? மூன்று தூதர்களின் செய்திகள் நித்திய சுவிசேஷமே என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டால், இது எளிதில் அறியப்படக்கூடியதாகும். ஏனெனில், இந்த மூன்று எழுத்துகளின் பொருள் விளக்கங்கள் மூன்று தூதர்களின் செய்தியையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

வெளிப்படுத்தல் பதினான்காம் அதிகாரத்தின் முதல் தூதன் நித்திய சுவிசேஷத்தை அடையாளப்படுத்தி, பின்னர் முழு உலகத்தினரிடமும் "தேவனுக்குப் பயந்து" சிருஷ்டிகரரை ஆராதிப்பதன் மூலம் அவரை மகிமைப்படுத்துமாறு அறிவிக்கிறான். அந்த மூன்று எழுத்துகளில் முதல்தலையான (Aleph) என்பதற்கான வரையறை: "தெய்வீகமான, நித்தியமான தேவன்; மேலும் மனுஷகுலத்தின் சிருஷ்டிகரராகிய, மனுஷர் பயபக்தியோடு அஞ்சியும் ஆராதிக்கவும் வேண்டிய தேவன்."

அலெஃப் முதல் தூதனுடைய செய்தியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

இரண்டாம் தூ தனின் செய்தி மனிதரைப் பாபி லோனிலிரு ந்து வெளியே வரு மாறு அழைக்கிறது ; பரிசு த்த ஆவி ஊற்றப்பட்டு அளிக்கப்படு ம் காலத்தை அடையாளப்படு த்து கிறது ; மேலு ம் பாபி லோனின் கலகத்தையு ம் வெளிப்படு த்து கிறது . (Mem) எனு ம் எழு த்தி ன் பொரு ளை

தண்ணீரோடு தொடர்பு டையது ;அது ஆவி யி ன் ஊற்றப்பட்டு வழங்கு த சி ன்னமாக ம்.மேலு ம்அது எழு த்து மாலையி ன் பதி ன்மூ ன்றாவது எழு த்தாகு ம்;பதி ன்மூ ன்று என்ற எண் கலகத்தி ன் சி ன்னமாக இரு ப்பது அது பாபி லோனை அடையாளப்படு த்து கி றது .Mem இரண்டாம் தூ தனின் செய்தி யை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது .

மூன்றாம் தூதன், மிருகத்தின் முத்திரையைப் பெறாதிருக்க மனுஷருக்கு எச்சரிக்கை செய்து, இரண்டு வகையான ஆராதகர்களையும் தேவனுடைய கோபத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறான். (Tav) என்பதன் விளக்கம், அது ஒரு "முத்திரையை" (மிருகத்தின் முத்திரை) குறிக்கிறது; அது சிருஷ்டியின் முத்திரையையும் (தேவனுடைய முத்திரை) பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அந்த எழுத்தின் வடிவமே சிலுவையை ஒத்ததாக உள்ளது. Tav, மூன்றாம் தூதனின் செய்தியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

"ஜீவனுள்ள தேவனுடைய முத்திரை என்பது என்ன? அது அவருடைய மக்களின் நெற்றிகளில் வைக்கப்படும் ஒன்று. அது மனிதக் கண்கள் அல்ல, தேவதூதர்கள் வாசிக்கக்கூடிய ஒரு அடையாளமாகும்; ஏனெனில் அழிக்கும் தூதன் இந்த மீட்சியின் அடையாளத்தை கண்டாக வேண்டும். அறிவுள்ள மனம், கர்த்தரால் தத்தெடுக்கப்பட்ட குமாரரும் குமாரத்திகளுமானவர்களிடத்தில் கல்வாரி சிலுவையின் அடையாளத்தை கண்டுள்ளது. தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மீறிய பாவம் அகற்றப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் திருமண வஸ்திரம் அணிந்திருக்கிறார்கள்; மேலும் தேவனுடைய சகல கட்டளைகளுக்கும் கீழ்ப்படிவார்களாகவும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்."

"சத்தியத்தை அறிந்திருப்பவர்களாயிருந்தும், அவர்கள் தமது சொற்களிலும் செயல்களிலும் அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லையெனில், கர்த்தர் அவர்களை மன்னிக்கமாட்டார்." Maranatha, 243.

"சத்தியம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் எபிரேயச் சொல், தத்தமக்கென தனித்தனி விளக்கங்களைக் கொண்ட மூன்று எழுத்துகளால் அமைந்துள்ளது. அந்த மூன்று விளக்கங்களும் மூன்று தூதர்களின் செய்திகளின் விளக்கங்களாகவும் இருக்கின்றன. அவை முதல் தூதனுடைய செய்தியின் விளக்கங்களாகவும் இருக்கின்றன; ஏனெனில் முதல் தூதனுடைய செய்தியே அத்வென்டிசத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்த செய்தியாகும், மூன்றாம் தூதனுடைய செய்தி அத்வென்டிசத்தின் முடிவில் இருக்கும் செய்தியாகும். இயேசு முடிவை ஆரம்பத்தின் மூலம் விளக்குகின்றதால், முதல் தூதன் மூன்றாம் தூதனுடைய செய்தியின் சகல தீர்க்கதரிசன அடையாளங்களையும் உடையவனாக இருக்கிறான். இவ்வாறு, அந்த மூன்று எபிரேய எழுத்துகளின் விளக்கம், மூன்றாம் தூதனுடைய செய்தியின் குறியீடுகள் மட்டுமல்லாமல், முதல் தூதனுடைய செய்தியின் குறியீடுகளாகவும் ஆகின்றன.

வெளிப்படு த்தலி ல் யோவான் அந்நேரத்தி ல் இரு ந்தவற்றை எழு து ம்படி கூ றப்பட்டார்; அவ்வாறு எழு தி க்கொண்டி ரு ந்தபோது , அவர் எதி ர்கால இரூ க்கவி ரு ந்தவற்றையு ம் ஒரே நேரத்தி ல் எழு தி க்கொண்டி ரு ந்தார். மு டி வை வி ளக்கு வதற்காக அவர் ஆரம்பத்தைப் பதி வு செய்தார். எந்தத் தயக்கத்தி ற்கு ம் இடமி ன்றி , ஏழாம் நாள் அட்வெண்டி ஸ்டு கள் மு தல் தூ தனு டைய செய்தி யான மி ல்லரைட்டு களின் செய்தி யை ஆராய்ந்து அறி வி க்கு ம்படி அறி வு று த்தப்பட்டு ள்ளனர். அந்தச் சத்தி யங்களையு அந்த வரலாறையு ம் ஆராய்ந்து அறி வி ப்பதன் மூ லம், நாம் மூ ன்றாம் தூ தனு டைய செய்தி யை அறி வி த்து க்கொண்டு ம் மு தல் தூ தனு வரலாற்றை மறு படி யு ம் நிகழ்த்தி க்கொண்டு ம் இரு ப்போம்.

“தேவன் நமக்குப் புதிய ஒரு செய்தியை அளிப்பதில்லை. 1843 மற்றும் 1844 ஆண்டுகளில் நம்மை மற்ற சபைகளிலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்த அந்தச் செய்தியையே நாம் அறிவிக்க வேண்டும்.” Review and Herald, January 19, 1905.

“1840–1844 ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட எல்லா செய்திகளும் இப்போது வல்லமையுடன் எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டும்; ஏனெனில் தங்கள் திசை உணர்வை இழந்த அநேகர் இருக்கின்றனர். அந்தச் செய்திகள் எல்லா சபைகளினிடத்திற்கும் செல்ல வேண்டும்.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“1841, '42, '43, மற்றும் '44 ஆகிய ஆண்டுகளில் நாம் பெற்ற சத்தியங்கள் இப்போது ஆய்ந்து அறியப்பட்டு அறிவிக்கப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன.” Manuscript Releases, volume 15, 371.

“எச்சரிக்கை வந்துள்ளது: 1842, 1843, மற்றும் 1844 ஆண்டுகளில் செய்தி வந்ததுமுதல் நாம் கட்டியெழுப்பி வந்துவரும் விசுவாசத்தின் அஸ்திவாரத்தை கலங்கச் செய்யும் எதுவும் உள்ளே வர அனுமதிக்கப்படக் கூடாது. நான் இந்தச் செய்தியில் இருந்தேன்; அதன் பின்னரிருந்து, தேவன் எங்களுக்குக் கொடுத்த ஒளிக்குத் உண்மையாயிருந்து, உலகத்தின் முன் நான் நின்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். நாள்தோறும் நாம் கர்த்தரை மனமார்ந்த ஜெபத்துடன் நாடி, ஒளியைத் தேடிக்கொண்டிருந்தபோது, எங்கள் கால்கள் வைக்கப்பட்ட மேடையிலிருந்து அவற்றை எடுத்துவிட நாம் எண்ணுவதில்லை. தேவன் எனக்குக் கொடுத்த ஒளியை நான் கைவிட முடியும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? அது யுகங்களின் கன்மலையைப் போல இருக்க வேண்டியது. அது எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நாள்முதல் என்னை வழிநடத்தி வந்திருக்கிறது.” Review and Herald, April 14, 1903.

மு தலாம் தூ தனு டைய செய்தி யு ம், அந்தச் செய்தி அறி வி க்கப்பட்ட வரலாறு ம், சி லீ ர்க்கதரிசனச் சி ற்ப்பு நிபந்தனைகளு டன், நம்மு டைய தற்போதைய வரலாற்று க்கு ஒப்பாக இரு ந்து அதனை வி ளக்கு கி ன்றன. அந்த இரு வரலாறு களு ம் “சத்தி யம்” என்ற சொல்லை உரு வாக்கு வதற்காக

தெய்வீ க மொழி யி யலாளர் பயன்படு த்தி யமூ ன்று எழு த்து களாலு
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி ன்றன.மேலு ம் "சத்தி யம்" என்ற அந்த
சொல் நித்தி யசு வி சேஷத்தைபி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது .

அட்வென்டிசத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்த மில்லரைட் இயக்கத்தின்
வரலாறு முதல் தூதனைக் குறிக்கிறது; மேலும், அட்வென்டிசத்தின் முடிவில்
மூன்றாம் தூதனால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் வரலாறும் அதற்கு
இணையான வரலாறாகும்; இருப்பினும், அவற்றில் சில வேறுபாடுகள்
உள்ளன.

முதல் தூதன் நியாயத்தீர்ப்பின் துவக்கத்தை அறிவிக்கிறான்; மூன்றாம்
தூதன் நியாயத்தீர்ப்பின் முடிவை அறிவிக்கிறான். அட்வென்டிசத்தின்
வரலாறு விரிந்தெழுந்த தீர்க்கதரிசன அமைப்பு, அதன் ஆரம்ப
வரலாற்றிலும் அதன் முடிவிலும் ஒரேபோல உள்ளது. வரலாற்றில் அவை
வெளிப்படும் போது, இரு முனைகளிலும் மூன்று தூதர்களின் அந்த மூன்று
படிகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன என்பதை காட்ட முடியும். மேலும், அந்த
மூன்று தூதர்களே அந்த மூன்று எழுத்துகளுமாக உள்ளனர். ஆகையால்,
அட்வென்டிசத்தின் இரு முனைகளிலும் நிகழ்வுகளின் தீர்க்கதரிசன
வரிசை, "சத்தியம்" என்ற சொல்லை உருவாக்கும் அந்த மூன்று எபிரேய
எழுத்துகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் வழிக்குறிகளாகிய மூன்று
தூதர்களின் மூன்று படிகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

ஆல்பா என்பது அட்வென்டிசத்தின் ஆரம்பம்; ஓமேகா அட்வென்டிசத்தின்
முடிவு; நடுவிலுள்ள எழுத்து, பதின்மூன்றாவது எழுத்தாக இருப்பதினால்,
அட்வென்டிசம் அதன் ஆரம்பத்திலிருந்து அதன் முடிவுவரை
கொண்டிருக்கும் கிளர்ச்சியை இவ்வாறு அடையாளப்படுத்துகிறது.

தேவனுடைய வழி எங்கே உள்ளது என்பதைப் பற்றி நாம்
போதிக்கப்படுகிறோம்:

தேவே, உம்முடைய வழி பரிசுத்தஸ்தலத்திலிருக்கிறது; எங்கள்
தேவனைப்போல மகத்துவமுள்ள தேவன் யார்? சங்கீதம் 77:13.

பரிசு த்தஸ்தலத்தி ல், தேவனு டைய வழி மூ ன்று தூ தர்களின் செய்தி க
போலவே அதே மூ ன்று படி களாக இரு ப்பதை நாம் காண்கி றோம்.
வெளிப்பு றப்பி ராகாரத்தி ல், தேவனைப் பயப்படு தல் ஒரு வரை
காணிக்கையைக் கொண்டு வரவு ம் நீதி கரித்தலைப் பெறவு ம்
வழி நடத்து கி றது .பரிசு த்தஸ்தலத்தி ல், தூ பவேதி யால் கு றி க்கப்படு
வாழ்க்கை, சமு க அப்பங்களின் மேசையால் கு றி க்கப்படு ம் வேதாகமப்
படி ப்பு வாழ்க்கை, மற்றும் ம் வி ளக்கு த்தா ண்களால் கு றி க்கப்படு ம் சே
வாழ்க்கை ஆகி யவற்றி னால் பரிசு த்தமாக்கு தல்
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது .மகாபரிசு த்தஸ்தலம்
நியாயத்தீ ர்ப்பைபி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது .மு தல்தூ தனு
செய்தி யி ல்கு றி க்கப்படு வது போல நாம் தேவனைப் பயப்படு தலை
உடையவர்களாயி ரு க்கு ம்போது ,பி ராகாரத்தி ல், சி லு வையி ன் அடி

நீதி கரித்தலை நாடு கி றோம். நாம் நீதி கரிக்கப்பட்டபி ன் (நீதி மான்களாக்கப்பட்டபி ன்), பரிசு த்த ஸ்தலத்தால்கு றி க்கப்படு ம் பரிசு த்தப்படு த்தப்பட்ட வாழ்க்கையி ன்பு து மையி ல் (பரிசு த்தத்தி ல் வளர்ச்சி) நாம் நடக்கி றோம். பரிசு த்த ஸ்தலம், இரண்டாம் தூ தனு டைய செய்தி யி ன்போது மி ல்லரைட்டு களால், நள்ளிரவு க்கு க்கு ரலு டன் றே நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு கி றி ஸ்தவரின் வேலையை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது . நீதி கரிக்கப்பட்டு ம் பரிசு த்தமாக்க நாம், மகாபரிசு த்த ஸ்தலத்தால்கு றி க்கப்படு ம் நியாயத்தீ ர்ப்பி ற்கு த் தயாராக்கப்படு கி றோம். மூ ன்று பரிசு த்தஸ்தலப் படி கள், மற்றவற்றோடு கூ ட, மூ ன்று இறையி யல் சொல்லாடல்களான—நீதி கரித்தல், பரிசு த்தமாக்கு தல், மகி மைப்படு த்து தல்—இவற்றை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றன; மேலு ம் மூ ன்று தூ தர்களின் செய்தி களையு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றன; மேலு ம், நிச்சய மு தல்தூ தனு டைய செய்தி யையு ம், அதேபோல் "சத்தி யம்" என்ற சொல்லை உரு வாக்கப் பயன்படு ம் மூ ன்று எழு த்து களையு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றன.

பரிசுத்தஸ்தலத்தின் முற்றத்திலும் இந்த மூன்று படிகளையும் நாம் காண்கிறோம். முதலாவது தூதன் மூன்றாவது தூதனுடன் ஒப்புமையாக இருப்பதுபோல், பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் செல்லும் முதல் படியும் பரிசுத்தஸ்தலத்தின் கடைசி படியை விளக்குவதாக இருக்க வேண்டும். முற்றத்தில் உள்ள முதல் படி பலியை அறுப்பதாகும்; அது நீதிகரிக்கப்படுதலைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இரண்டாவது படி கழுவும் தொட்டியாகும்; அங்கே இறுதி படிகளுக்கு முன்பாக கொழுப்பு (பாவம்) அகற்றப்பட்டு பலி சுத்திகரிக்கப்படுகிறது. அந்தக் கழுவும் தொட்டியின் தண்ணீர் இரண்டாவது படியின் ஒரு தனிச்சிறப்பாகும். மூன்றாவது படி உண்மையான சர்வாங்க தகனபலியாகும்; அது தீர்ப்பு நிறைவேற்றப்பட்ட சிலுவையில் இருந்த கிறிஸ்துவை முன்மாதிரியாகக் காட்டியது. இதே மூன்று படிகளும் பரிசுத்தஸ்தலத்தின் முதல் படியிலும் உள்ளன; அதுபோலவே, இதே மூன்று படிகளும் முதலாவது தூதனுடைய செய்தியிலும் உள்ளன. "சத்தியம்" என்ற சொல்லை அமைக்கும் எழுத்துகளில் இருப்பதுபோலவே, ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் என்ற கோட்பாடு பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள்ளும், மூன்று தூதர்களின் செய்திகளிலும் உள்ளது.

2300-வருட தீர்க்கதரிசனம் இதே அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இந்த தீர்க்கதரிசனம் மூன்று அரசாணைகளுடன் ஆரம்பித்து, 1844 அக்டோபர் 22 அன்று மூன்றாம் தூதனின் செய்தியின் வருகையோடு முடிவடைந்தது. இந்த தீர்க்கதரிசனம் ஐந்து தீர்க்கதரிசன வரிகளை முன்வைக்கிறது; மேலும், 2300-வருட தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆரம்பத்திலுள்ள வரலாறு, அந்த ஐந்து தீர்க்கதரிசனங்களில் ஒவ்வொன்றினதும் முடிவுக் கால வரலாற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. முழுமையான 2300-வருட தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் மூன்று அரசாணைகள் உள்ளன; மேலும் அது மூன்று செய்திகளோடு முடிவடைகிறது.

கி.மு. 457-இல் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆரம்பம் கலக்கமிக்க காலங்களில் நிகழ்ந்தது; அது யூதர்கள் திரும்பி வந்து ஆலயத்தையும் நகரத்தையும் மறுகட்டுவதற்கான ஏற்பாட்டை வழங்கியது. முன்னறிவிப்புக்கு ஏற்றபடி, கி.மு. 457-இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேலைக்குப் 49 ஆண்டுகள் பின்னர், அது கலக்கமிக்க காலங்களிலேயே நிறைவு பெற்றது. அந்த 49 ஆண்டுகளின் ஆரம்பம், அந்த 49 ஆண்டுகளின் முடிவை விளக்குகிறது.

கி.மு. 457 என்பது, கிறிஸ்து தமது ஞானஸ்நானத்தின் போது அபிஷேகம் செய்யப்பட்டதைக் குறிப்பதாகிய தீர்க்கதரிசனத்தின் தொடக்கமாகும். அவருடைய அபிஷேகம், பண்டைய இஸ்ரவேல் கி.மு. 457 இல் நேர்மையான எருசலேமைக் மறுபடியும் கட்டுவதற்காக ஒன்றுகூடச் செய்யப்பட்டதுபோலவே, பழைய எருசலேமின் குடிமக்களாக அல்லாமல் புதிய எருசலேமின் குடிமக்களாக இருக்க வேண்டிய ஒரு ஜனத்தை ஒன்றுகூட்டும் அவருடைய பணியின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.

கி.மு. 457 ஆம் ஆண்டும் கிறிஸ்து எப்போது சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்பதை அடையாளப்படுத்தும் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆரம்பத்தைக் குறிக்கிறது. சகோதரி வைட், சிலுவையின் வரலாற்றை 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22-இன் மகா ஏமாற்றத்துடன் இணைத்து நிறுத்துகிறார்; மேலும், செங்கடல் கடத்தலின் வரலாற்றையும் அந்த மகா ஏமாற்றத்துடன் ஒப்பிணைக்கிறார். கி.மு. 457 ஆம் ஆண்டில் ஒரு ஏமாற்றம் இருந்தது; அது செங்கடலில் எபிரெயரின் ஏமாற்றத்திற்கும், அட்வென்டிஸ்டுகளின் மகா ஏமாற்றத்திற்கும், சிலுவையிலிருந்த சீடர்களின் ஏமாற்றத்திற்கும், கி.மு. 457 இல் எஸ்றாவின் ஏமாற்றத்திற்கும் முன்னடையாளமாக இருந்தது.

“எஸ்றா, ஏராளமானோர் எருசலேமுக்குத் திரும்புவார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருந்தான்; ஆனால் அந்த அழைப்புக்கு மறுமொழி அளித்தோரின் எண்ணிக்கை மிகுந்த ஏமாற்றமளிக்கும் அளவுக்கு குறைவாக இருந்தது. வீடுகளையும் நிலங்களையும் பெற்றிருந்த பலருக்கு, அந்தச் சொத்துகளைத் தியாகம் செய்ய விருப்பமில்லை. அவர்கள் சுகவாழ்வையும் வசதியையும் நேசித்தனர்; அங்கேயே தங்கியிருப்பதில் முழு திருப்தியடைந்திருந்தனர். விசுவாசத்தினால் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தவர்களோடு தங்கள் பங்கையும் இணைத்துக்கொள்ளத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கக்கூடிய பிறருக்கு, அவர்களுடைய முன்மாதிரி ஒரு தடையாக அமைந்தது.”
தீர்க்கதரிசிகளும் ராஜாக்களும், 612.

கி .மு .457 ஆம் ஆண்டு ம், பண்டைய இஸ்ரவேல் தேவனால் வி வாகரத்து செய்யப்படு ம் காலத்தையு ம், சு வி சேஷம் பு றஜாதி யாரிடத்தி ற்கு எடு செல்லப்படு ம் காலத்தையு ம் அடையாளப்படு த்து ம் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் தொடக்கத்தையு ம் கு றி க்கி றது ; இதன் மூ லம் கு றி ப்பாக பண்டைய இஸ்ரவேலு க்காக நிர்ணயி க்கப்பட்ட 490 ஆண்டு களான ஒரு வி சேஷ சோதனைக்காலத்தி ன் மு டி வு ம் கு றி க்கப்படு கி றது . ஆகையால், கி அவர்கள் பெற்ற சோதனைக்காலத்தி ன் தொடக்கத்தையு ம், கி .பி .34

அவர்கள் பெற்ற சோதனைக்காலத்தி ன்மு டி வையு ம்கு றி க்கி றது ;இது அட்வென்டி சத்தி ன் சோதனைக்காலம் கி .பி .1844 இல் தொடங்கி ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ல்மு டி வடைகி றது என்பதை மு ன்மாதி ரியாகக் காட்டு கி றது .

2300-ஆண்டுகளுடைய தீர்க்கதரிசனத்தில் இன்னும் சில உள்நிலை காலத் தீர்க்கதரிசனங்கள் உள்ளன; ஆனால் அவையெல்லாம் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் என்ற முத்திரையைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றின் ஆரம்பங்கள் அவற்றின் முடிவுகளை விளக்குகின்றன.

பழைய இஸ்ரவேல் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒப்படைக்கப்பட்ட காப்பாளர்களாக அமைக்கப்பட்டதையும், நவீன இஸ்ரவேல் அவருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் காப்பாளர்களாக மட்டுமல்ல, அவருடைய தீர்க்கதரிசனங்களின் காப்பாளர்களாகவும் அமைக்கப்பட்டதையும் கவனிக்க வேண்டியது முக்கியமானது. கர்த்தர் பழைய இஸ்ரவேலோடு உடன்படிக்கை செய்தபோது, இரண்டு கல் பலகைகளில் எழுதப்பட்ட பத்து கட்டளைகளின் ஒப்படைக்கப்பட்ட காப்பாளர்களாக அவர்களை அமைத்தார். மில்லரைட் வரலாற்றில் அவர் நவீன இஸ்ரவேலோடு உடன்படிக்கை செய்தபோது, 1843 மற்றும் 1850 முன்னோடி விளக்கப்படங்களால் குறிக்கப்பட்ட ஆபகூக்கின் இரண்டு பலகைகளில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டபடி, அவருடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் ஒப்படைக்கப்பட்ட காப்பாளர்களாக அவர்களை அமைத்தார். பழைய இஸ்ரவேலின் தொடக்கம் நவீன இஸ்ரவேலின் தொடக்கத்தை விளக்குகிறது.

“கர்த்தர் தம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேலை அழைத்துப் பிரித்து, அவர்களிடம் ஒரு பரிசுத்தமான பொறுப்பை ஒப்படைக்கும்படியாக அவர்களை உலகத்திலிருந்து வேறுபடுத்தினார். தம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் பாதுகாவலர்களாக அவர்களை ஏற்படுத்தினார்; மேலும், தம்மைப் பற்றிய அறிவை மனிதரிடத்தில் காத்து நிலைநிறுத்த அவர்கள்மூலம் எண்ணினார். அவர்கள்மூலம் பரலோகத்தின் ஒளி பூமியின் இருண்ட இடங்களிலெல்லாம் பிரகாசிக்க வேண்டியிருந்தது; மேலும், ஜீவனுள்ள மெய்யான தேவனைச் சேவிக்கும்படி, தங்கள் விக்கிரகாராதனையை விட்டு விலகச் சகல ஜனங்களையும் அழைக்கும் ஓர் சத்தம் கேட்கப்பட வேண்டியிருந்தது.”

“எபி ரெயர் தங்களு க்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட நம்பி க்கைக்கு உண்மையாயி று ந்து இரு ந்தி று ந்தால், அவர்கள் உலகத்தி ல் ஒரு வல்லமையாயி று ந்தி று ப்பார்கள். தேவன் அவர்களு க்கு பாது காப்பாயி று ந்தி று ப்பார்; மேலு ம் அவர் அவர்களை மற்ற எல்லா ஜாதி களினு ம் மேன்மையாக உயர்த்தி யி று ப்பார். அவர்கள்மு லம் அவரு டைய வல்லமையு ம் சத்தி யமு ம் வெளிப்படு த்தப்பட்டி று க்கு ம்; மேலு ம் வி க்கி ரகாராதனையி ன் எல்லா வடி வங்களின்மேலு ம் அவரு டைய ஆட்சி யி ன் மேன்மையை எடு த்து க்காட்டு ம் உதாரணமாக, அவரு டைய ஞானமு ள்ள பரிசு த்த ஆட்சி க்கீ ழ் அவர்கள்

நிலைத்து நின்று ரூ ப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் தேவனோடு செய்த உடன்படி க்கையை கைக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் பிற ஜாதிகளின் விக்கிரகாராதனைச் செயல்களைப்பின்பற்றினார்கள்; மேலும் தங்கள் ஸி ரூ ஷ்டி கரரின் நாமத்தை பூ மி யி ல்ஸ்தோத்திரமாக்கு வதற்குப் பதி லாக, அதை இகழ்ச்சி க்கு ள்ளாக்கினார்கள்.”

“ஆயினும் தேவனுடைய நோக்கம் நிறைவேறியே ஆக வேண்டும். அவருடைய சித்தத்தின் அறிவு உலகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தேவன் தம்முடைய ஜனங்கள்மேல் ஒடுக்குமுறையின் கையை வரவழைத்து, அவர்களை ஜனங்களின் நடுவே சிறைப்பட்டவர்களாகச் சிதறடித்தார். துன்பத்தில் அவர்களில் பலர் தங்கள் மீறுதல்களுக்கு மனந்திரும்பி, கர்த்தரைத் தேடினர். இவ்வாறு புறஜாதியரின் நாடுகள் முழுவதும் சிதறியிருந்த அவர்கள், மெய்யான தேவனைப் பற்றிய அறிவை எங்கும் பரப்பினர்.”

“இந்த நாளில், தேவன் தமது சபையை, பண்டைய இஸ்ரவேலை அழைத்ததுபோல, பூமியின்மேல் ஒரு ஒளியாக நிற்கும்படி அழைத்துள்ளார். சத்தியத்தின் வல்லமையுள்ள வெட்டுக்கத்தியினால்,—முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளினால்,—அவர் ஒரு ஜனத்தை சபைகளிலிருந்தும் உலகத்திலிருந்தும் பிரித்து, அவர்களைத் தமக்கே பரிசுத்தமான நெருக்கத்தில் கொண்டுவரியுள்ளார். அவர் அவர்களைத் தமது நியாயப்பிரமாணத்தின் பொக்கிஷக்காவலர்களாக ஆக்கியுள்ளார்; மேலும், இந்தக் காலத்திற்குரிய தீர்க்கதரிசனத்தின் மகத்தான சத்தியங்களை அவர்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளார். பண்டைய இஸ்ரவேலுக்குப் பொறுப்பாக ஒப்படைக்கப்பட்ட பரிசுத்த வாக்குகள்போல, இவையும் உலகத்துக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டிய பரிசுத்தமான ஒப்படைப்பு ஆகும்.”

“முதலாம் தூதன் தன் அறிவிப்பை ‘சகல ஜாதிகளுக்கும், கோத்திரங்களுக்கும், பாஷைகளுக்கும், ஜனங்களுக்கும்’ அறிவிப்பான் என்று தீர்க்கதரிசனம் அறிவிக்கிறது. அதே மூன்றங்குச் செய்தியின் ஒரு பகுதியாக அமைந்துள்ள, இக்காலத்திற்கான செய்தியான மூன்றாம் தூதனின் எச்சரிக்கையும் இதற்குக் குறைவில்லாத அளவில் பரந்துவிரியும். ‘தேவனுடைய கட்டளைகளும் இயேசுவின்மேலுள்ள விசுவாசமும்’ என்று பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் கொடி உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட வேண்டும். முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் செய்திகளின் வல்லமை மூன்றாமதில் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். அது, வானத்தின் நடுவே பறக்கும் ஒரு தூதனால் மகாசத்தத்தோடு அறிவிக்கப்படுவதாக தீர்க்கதரிசனத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறது; அது உலகத்தின் கவனத்தை ஈர்க்கும்.”

“மரணமு ள்ள மனிதர்களுக்கு இது வரை அறி வி க்கப்பட்டவற்றி ல் மி கவு ம் பயங்கரமான அச்சு று த்தல் மூ ன்றாம் தூ தனின் செய்தி யி லேயே அடங்கி யு ள்ளது . இரக்கத்து டன் கலக்கப்படாத

தேவனு டைய கோபத்தை இறக்கி வரச் செய்யும் அந்தப் பாவம் நிச்சயமாக மிகப் பயங்கரமானதாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிய இரு எளிய மனிதர்கள் விடப்பட்டிருக்கவில்லை; மிகுந்த கதையை அதன் உருவத்தை மீட்டும் ஆராதிப்பதற்கெதிரான எச்சரிக்கை, தேவனு டைய நியாயத்தீர்ப்புகள் வருகை தருவதற்கு முன்பாக உலகத்துக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பது அந்த நியாயத்தீர்ப்புகள் ஏன் வருகின்றன என்பதை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளவும், தப்பிக்கவாய்ப்பைப் பெறவும் முடியும்." Signs of the Times, January 25, 1910.

ஆபக்கூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் நிறைவேற்றமாக அந்த இரண்டு பலகைகள் உருவாக்கப்பட்டமை, பல தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது.

நான் என் காவல்நிலையின்மேல் நிற்பேன்; கோபுரத்தின் மேல் என்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்வேன்; அவர் என்னோடு என்ன பேசுவார் என்றும், நான் கண்டிக்கப்பட்டபோது என்ன உத்தரம் சொல்லவேண்டும் என்றும் காணக்கவனித்திருப்பேன். அப்பொழுது கர்த்தர் எனக்குப் பிரதியுத்தரமாக: தரிசனத்தை எழுதி, ஓடுகிறவனும் அதை வாசிக்கத்தக்கபடி பலகைகளின்மேல் தெளிவாக எழுதுவாயாக என்றார். ஏனெனில் தரிசனம் இன்னும் குறிக்கப்பட்ட காலத்திற்குரியது; ஆனாலும் முடிவில் அது பேசும், பொய்யுரையாது; அது தாமதிப்பதுபோல் தோன்றினாலும் அதற்காகக் காத்திரு; ஏனெனில் அது நிச்சயமாக வரும், தாமதிக்காது.

இதோ, பெருமிதமாயுயர்ந்திருக்கும் அவன் ஆத்துமா அவனுள் செம்மையாயிருக்காது; ஆனால் நீதிமான் தன் விசுவாசத்தினாலே பிழைப்பான். ஆபக்கூக்கு 2:1-4.

1843 முன்னோடி விளக்கப்படமும் 1850 முன்னோடி விளக்கப்படமும் ஆகிய இரண்டின் தயாரிப்பும் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது. இதற்குத் தக்க போதிய சான்றுகளை ஹபக்கூக்கின் பலகைகள் குறித்த ஆய்வு வழங்குகிறது. ஆனால் ஹபக்கூக்கிலுள்ள அந்த உரைப்பகுதி, நமது இவ்விவாதத்தின் இக்கருத்திற்கு ஒரு முக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்கிறது.

"1843 ஆம் ஆண்டின் வரைபடம் ஆண்டவரின் கையால் வழிநடத்தப்பட்டது என்றும், அது மாற்றப்படக் கூடாது என்றும் நான் கண்டேன்; எண்கள் அவர் விரும்பியவாறே இருந்தன என்றும்; சில எண்களில் இருந்த ஒரு தவறின்மேல் அவரது கை இருந்து அதை மறைத்திருந்தது என்றும், அவர் தனது கையை அகற்றும் வரையில் ஒருவராலும் அதை காண முடியாதபடி இருந்தது என்றும் நான் கண்டேன்." Early Writings, 74, 75.

1843-க்குப்பிறகு, கர்த்தர் இன்னொரு அட்டவணையைத் தயாரிக்குமாறு வழிநடத்தினார்; ஆனால் முதல் (1843) அட்டவணை தெய்வீக

உந்து தலி னாலன்றி மாற்றப்படக்கூ டாது .

“சத்தியம் பலகைகளின் மேல் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், பூமியும் அதின் நிறைவும் கர்த்தருடையவை என்றும், அதனைத் தெளிவாகச் செய்யத் தேவையான வசதிகள் தவறவிடப்படக்கூடாது என்றும் நான் கண்டேன். பழைய விளக்கப்படம் கர்த்தரால் வழிநடத்தப்பட்டது என்றும், தெய்வீகத் தூண்டுதலினால் அல்லாமல் அதிலுள்ள ஒரு உருவம்கூட மாற்றப்படக்கூடாது என்றும் நான் கண்டேன். விளக்கப்படத்திலுள்ள உருவங்கள் தேவன் அவை இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பியபடியே இருந்தன என்றும், அவற்றிலுள்ள சில உருவங்களில் இருந்த ஒரு தவறை அவருடைய கரம் மேலிருந்து மறைத்திருந்தது; ஆகையால் அவருடைய கரம் அகற்றப்படும் வரையில் யாரும் அதை காணக்கூடாது என்றும் நான் கண்டேன்.” Spalding and Magan, 2.

1850 அட்டவணையைத் தயாரித்த சகோதரர் நிக்கோல்ஸுடன் வசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவர் அந்த அட்டவணையைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், 1850 அட்டவணை வேதாகமத்தில் இருப்பதைக் தான் கண்டதாக சகோதரி வைட் கூறினார்.

“சகோதரர் நிக்கல்ஸ் அவர்களால் அந்த அட்டவணை வெளியிடப்பட்டதில் தேவன் இருந்தார் என்பதை நான் கண்டேன். இந்த அட்டவணையைப் பற்றிய ஒரு தீர்க்கதரிசனம் வேதாகமத்தில் உள்ளது என்பதை நான் கண்டேன்; மேலும் இந்த அட்டவணை தேவனுடைய ஜனங்களுக்காக நோக்கமிட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தால், அது ஒருவருக்கு போதுமானதாக இருந்தால் மற்றொருவருக்கும் அதுவே போதுமானதாகும்; மேலும் ஒருவர் பெரிய அளவில் ஒரு புதிய அட்டவணை வரையப்பட வேண்டுமெனத் தேவைப்பட்டிருந்தால், மற்ற அனைவருக்கும் அதே அளவுக்கு அது தேவைப்படும்.” Manuscript Releases, தொகுதி 13, 359.

ஆபக்கூ க்கி ற்கு , “தரிசனத்தை எழு தி வை; அதை பலகைகளின்மேல் தெளிவாகக் கு றி த்து வை” என்று கட்டளையி டப்பட்டது . ஆபக்கூ க்கி ன் அந்த இரண்டு பலகைகள், தேவன் ஆதென்டி சத்து டன் உடன்படி க்கையி ல் று ழைந்து , தமது தீ ர்க்கதரிசனங்களின் பொறு ப்பு ப்பாது காவலர்களாக அவர்களை நியமி த்தபோது செய்த உடன்படி க்கையி ன் சி ன்னமாக இரு ந்தன; இதேபோல, அவர் பண்டைய இஸ்ரவேலு டன் உடன்படி க்கையி ல் று ழைந்து , நியாயப்பி ரமாணத்தி ன் இரண்டு பலகைகளையு ம், அதற்கான பொறு ப்பு ப்பாது காவலர்களாக இரு ப்பதற்கான பொறு ப்பையு ம் அவர்களு க்கு அளித்தபோது ம் செய்தார். ஆனால், தரிசனத்தை தெளிவாக்க வேண்டி ய அந்த பலகைகளு டன் தொடர்பு பட்டவர்களாக ஆபக்கூ க் இரண்டு வகையான ஆராதகர்களை அடையாளப்படு த்து கி றார். ஒரு வகை, “மேட்டி மையடைந்த” மற்று ம் “நேர்மையற்ற” “ஆத்து மாவை” உடையவர்கள்; இன்னொரு வகை, “நீதி மான்கள்” என அடையாளப்படு த்தப்பட்டவர்கள்; அவர்கள் “தன் வி சு வாசத்தி னால்

பிழைப்பான்” என்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

இரண்டு பலகைகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் தீர்க்கதரிசன வார்த்தையை அடிப்படையாகக் கொண்ட விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதை ஆபக்கூக்கின் சூழல் வெளிப்படுத்துகிறது; ஆகையால், நீதிமான்களாக்கப்படாதவர்கள் அட்வெண்டிசத்தின் தொடக்கங்களை நிராகரித்திருக்கிறார்கள். நான் வலியுறுத்த விரும்பும் கருத்து, நாம் சில காலத்திற்கு முன் ஆராய்ந்த ஒரு பகுதியின் அடிப்படையில் அமைகிறது. அது இவ்வாறு வாசிக்கப்படுகிறது:

“ஆனால், 2300 நாட்களோடு தொடர்புடைய பரிசுத்தஸ்தலம், தேவனுடைய கற்பனைகள், மற்றும் இயேசுவின் விசுவாசம் போன்ற பொருட்கள், கடந்தகால வருகை இயக்கத்தை விளக்கவும், நமது தற்போதைய நிலை என்ன என்பதை வெளிப்படுத்தவும், சந்தேகம்கொள்கிறோரின் விசுவாசத்தை நிலைநிறுத்தவும், மகிமையான எதிர்காலத்திற்கு நிச்சயத்தன்மை அளிக்கவும் முற்றிலும் ஏற்றவையாக உள்ளன. தூதர்கள் விரிவாக எடுத்துரைக்க வேண்டிய முக்கியப் பொருட்கள் இவைகளே என்று நான் அநேகமுறை கண்டிருக்கிறேன்.” Early Writings, 63.

இந்த நான்கு சத்தியங்களையும்—பரிசுத்தஸ்தலம், 2300 நாட்கள், தேவனுடைய கற்பனைகள், மற்றும் இயேசுவின் விசுவாசம்—நாம் இப்பொழுதுதான் மீளாய்வு செய்தோம். கடந்த அட்வென்ட் இயக்கத்தை விளக்கவும், நமது தற்போதைய நிலைமை என்ன என்பதை வெளிப்படுத்தவும் “முழுமையாகக் கணக்கிட்டு அமைக்கப்பட்ட” சத்தியத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் இந்த நான்கு சத்தியங்களையும் நாம் வைத்தோம். அந்தக் கட்டமைப்பு “முதல் குறிப்பிடுதலின் விதி” ஆகும்; அது ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் உடைய கையொப்பமாகும்; மேலும் அது சத்தியத்தின் கட்டமைப்பாகும்; ஏனெனில் “சத்தியம்” என்ற சொல், அட்வெண்டிசத்தின் தொடக்கத்தை விளக்கும்படி வடிவமைக்கப்பட்ட “நிகழ்கால சத்தியம்” என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்ட இந்த நான்கு சத்தியங்களின் கையொப்பத்தையே தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

வேறொன்றும் இல்லை என்றால்கூட, நாம் இங்கு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் “சத்தியம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அந்த வார்த்தை நித்திய சுவிசேஷத்தின் கட்டமைப்பாகும்; அது இறுதியான எச்சரிக்கைச் செய்தியின் கட்டமைப்பாகும்; அது மூன்றாம் தூதனுடைய செய்தியின் கட்டமைப்பாகும்; மேலும் அது இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டின் ஒரு பெரிய பகுதியாகும்.

வெளிப்படு த்தல் பு த்தகத்தி ன்மு தல் அதி காரத்தி ன்மு தல் மூ ன்று வசனங்களில் இயேசு கிறிஸ்து வி ன் வெளிப்பாடாகக் குறிக்கப்பட்டு ன்று இறுதி எச்சரிக்கைச் செய்தி, வெளிப்படு த்தலி ன்மு டி வில் இரண்டாம் முறை சாட்சி யப்படு த்தப்படு கிறது. வெளிப்படு த்தலி ன்மு டி வு, ட ஏற்பாட்டி ன்மு தல் வசனங்களையு ம், பழைய ஏற்பாட்டி ன் கடைசி

வசனங்களையு ம்பற்றி யு ம்சாட்சி அளிக்கி றது .அந்தநான்கு கு றி ப்பு களின் அடி ப்படையி ல், தீ ர்க்கதரிசன வரியி ன்மேல் தீ ர்க்கதரிசன வரியை அமைக்கு ம்தெய்வீ கவி தி யைப்பயன்படு த்தி ,இறு தி எச்சரிக்கைச் செய்தி சி ரு ஷ்டி கர்த்தாவு க்கு ம் அவர் சி ரு ஷ்டி த்த உயி ர்களு க்கு ம்இடையி லான உறவைப் பற்றி யது என்று தீ ர்மானிக்க அது அவரு டைய சி ரு ஷ்டி க்கு ம்வல்லமையைப் பற்றி யது .அது அவரு சி ரு ஷ்டி க்கு ம்வல்லமை எவ்வாறு அவரு டைய சபைக்கு அறி வி க்கப்படு கி றது என்பதைப் பற்றி யது .அது மு டி வை ஆரம்பத் அடையாளப்படு த்து ம்தெய்வீ கத்து வத்தி ன் பண்பைப் பற்றி யது .அது கி ரு பைக்காலம் மு டி வடையு ம்மு ன்பாகவே வந்து சேரு ம்ஒரு செய்தி அதற்கு ம்மேலானது ம்ஆகு ம். இவற்றையெல்லாம் ஒன்றாகக் கரு து ம்போது ,அது தேவனு டைய சி ரு ஷ்டி க்கு ம்வல்லமையைப் பற்றி மேலு ம்,அவரு டைய சி ரு ஷ்டி க்கு ம்வல்லமையி ன்மு தல்கு றி ப்பி ஆதி யாகமம்மு தல்அதி காரத்தி ன்மு தல்வசனத்தி லி ரு ந்து இரண்ட அதி காரம்மு ன்றாம் வசனம் வரையி லான பகு தி யி ல்காணப்படு கி று

ஆரம்பத்தில் தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார். பூமி உருவமில்லாமலும் வெறுமையாயும் இருந்தது; ஆழத்தின் மேற்பரப்பின்மேல் இருள் இருந்தது. தேவனுடைய ஆவி நீரின் மேற்பரப்பின்மேல் அசைந்தாடிக் கொண்டிருந்தது.

அப்பொழுது தேவன், "வெளிச்சம் உண்டாகக்கூடவது" என்றார்; வெளிச்சம் உண்டாயிற்று. தேவன் வெளிச்சம் நன்றாயிருந்ததைக் கண்டார்; தேவன் வெளிச்சத்தையும் இருளையும் பிரித்தார். தேவன் வெளிச்சத்திற்கு பகல் என்று பெயரிட்டார்; இருளுக்கு இரவு என்று பெயரிட்டார். மாலையும் காலையும் ஆகி, முதல் நாள் ஆனது.

தேவன் கூறினார்: நீரின் நடுவில் ஒரு விரிவு உண்டாகக்கூடவது; அது நீரையும் நீரையும் பிரிக்கக்கூடவது. அப்பொழுது தேவன் அந்த விரிவை உண்டாக்கி, விரிவின் கீழிருந்த நீரை விரிவின் மேலிருந்த நீரிலிருந்து பிரித்தார்; அப்படியே ஆனது. தேவன் அந்த விரிவுக்கு வானம் என்று பெயரிட்டார். மாலையும் காலையும் ஆனது; அது இரண்டாம் நாள்.

அப்பொழு து தேவன், வானத்தி ன்கீ மு ள்ள நீரெல்லாம் ஒரே இடத்தி ல் கூ டக்கூடவது ; உலர்ந்த நிலம் தோன்றக்கூடவது என்றார்; அப்படி யே ஆனது . தேவன் உலர்ந்த நிலத்தி ற்கு ப்பூ மி என்று பெயரிட்டார்; கூ டி யி ரு ந்த நீர்த்தொகு தி களு க்கு ச்சமு த்தி ரங்கள் என்று பெயர் அது நன்றாயி ரு ந்தது என்று தேவன் கண்டார். பி ன்னு ம் தேவன், பூ மி யானது பு ல்லையு ம், தன் இனத்தி ன்படி வி தையு ள்ள செடி களை பூ மி யி ன்மேல் தன் இனத்தி ன்படி கனியைத் தரு கி ற, வி தை தன்னு இரு க்கி றகனியு ள்ள மரங்களையு ம்மு ளைக்கப்பண்ணக்கூடவது என்றார்; அப்படி யே ஆனது . பூ மி பு ல்லையு ம், தன் இனத்தி ன்படி வி தையு ள்ள செடி களையு ம், தன் இனத்தி ன்படி கனியைத் தரு கி ற, வி தை தன்னு ள்ளே இரு ந்தகனியு ள்ள மரங்களையு ம் மு ளைக்கப்பண்ணியது ; அது நன்றாயி ரு ந்தது என்று தேவன் கண்டார்.

மாலையு ம் வி டி யலு ம் ஆகி , மூ ன்றாம் நாள் ஆயி ற்று .

அப்போது தேவன், பகலையும் இரவையும் பிரிக்கும்படிக்கு வானத்தின் விரிவிலே ஒளிகள் உண்டாக்கக்கடவது; அவைகள் அடையாளங்களாகவும், காலங்களாகவும், நாட்களாகவும், ஆண்டுகளாகவும் இருக்கக்கடவது; அவைகள் பூமியின்மேல் ஒளி வீசும்படிக்கு வானத்தின் விரிவிலே ஒளிகளாக இருக்கக்கடவது என்றார்; அப்படியே ஆனது. தேவன் இரண்டு பெரிய ஒளிகளை உண்டாக்கினார்; பெரிய ஒளியைப் பகலை ஆளவும், சிறிய ஒளியை இரவை ஆளவும் உண்டாக்கினார்; நட்சத்திரங்களையும் உண்டாக்கினார். அவைகள் பூமியின்மேல் ஒளி வீசவும், பகலின்மேலும் இரவின்மேலும் ஆளவும், ஒளியையும் இருளையும் பிரிக்கவும், தேவன் அவைகளை வானத்தின் விரிவிலே வைத்தார்; அது நலமாயிருந்தது என்று தேவன் கண்டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமும் ஆகி நான்காம் நாள் ஆயிற்று.

அப்பொழுது தேவன், உயிருள்ள அசையும் ஜீவராசிகளை நீர்கள் மிகுதியாகப் பிறப்பிக்கக்கடவது; மேலும், ஆகாய விரிவின் திறந்த வெளியில் பூமியின் மேல் பறவைகள் பறக்கக்கடவது என்றார். தேவன் பெரிய திமிங்கிலங்களையும், தத்தம் இனங்களின்படி நீர்கள் மிகுதியாகப் பிறப்பித்த அசையும் எல்லா உயிருள்ள ஜீவராசிகளையும், தத்தம் இனங்களின்படி எல்லா சிறகுள்ள பறவைகளையும் படைத்தார்; அது நல்லது என்று தேவன் கண்டார். பின்னும் தேவன் அவைகளை ஆசீர்வதித்து: பலுகிப் பெருகுங்கள்; சமுத்திரங்களிலுள்ள நீர்களை நிரப்புங்கள்; பறவைகள் பூமியிலே பெருகக்கடவது என்றார். மாலையும் காலையும் ஆகி ஐந்தாம் நாள் ஆயிற்று.

அப்பொழுது தேவன், "பூ மி யானது தன் தன் இனத்தி ன்படி ஜீ வனு ள்ள் பி ராணிகளைப் பி றப்பி க்கக்கடவது ; மி ரு கஜாதி களையு ம், ஊர்வனங்களையு ம், தன் தன் இனத்தி ன்படி பூ மி யி ன்காட்டு மி ரு கங்களையு ம் உண்டாக்கக்கடவது " என்றார்; அப்படி யே ஆனது . தேவன் பூ மி யி ன்காட்டு மி ரு களைத் தன் தன் இனத்தி ன்படி யு ம், மி ரு கஜாதி களைத் தன் தன் இனத்தி ன்படி யு ம், பூ மி யி ன்மேல் ஊர்ந்து செல்லு ம் எல்லாவற்றையு ம் தன் தன் இனத்தி ன்படி யு ம் உண்டாக்கி னார்; அது நல்லது என்று தேவன் கண்டார். பி ன்னு ம் தேவன், "நம்மு டைய சாயலி லு ம் நம்மு டைய ரூ பத்தி ன்படி யு ம் மனு ஷனை உண்டாக்கு வோமாக; அவர்கள் சமு த்தி ரத்தி ன் மீ ன்களையு ம், ஆகாயத்தி ன் பறவைகளையு ம், மி ரு கஜாதி களையு ம், பூ மி மு ழு வதையு ம், பூ மி யி ன்மேல் ஊர்ந்து செல்லு ம் எல்லா ஊர்வனங்களையு ம் ஆண்டாளு க" என்றார். அப்படி யே தேவன் தம்மு டைய சாயலி லே மனு ஷனைச் சி ரு ஷ்டி த்தார்; அவரைத் தேவசாயலி லே சி ரு ஷ்டி த்தார்; ஆணு ம் பெண்ணு மாக அவர்களைச் சி ரு ஷ்டி த்தார். பி ன்பு தேவன் அவர்களை ஆசீ ர்வதி த்து , "நீங்கள் பலு கி பெரு கி , பூ மி யை நிரப்பி , அதைக் கீ ழ்ப்படு த்தி , சமு த்தி ரத்தி ன் மீ ன்களையு ம், ஆகாயத்தி ன் பறவைகளையு ம், பூ மி யி ன்மேல் அசையு ம்

சகல ஜீ வன்களையு ம் ஆண்டாளு ங்கள்" என்று அவர்களு க்கு ச் சொன்னார். மேலு ம் தேவன், "இதோ, பூ மி யெங்கு ம் உள்ள வி தை தரு ம் சகல பு ல்லையு ம், வி தையு ள்ள கனியைத் தரு ம் எல்லா மரங்களையு ம் உங்களு க்கு க் கொடு த்தேன்; அவை உங்களு க்கு ஆகாரமாக இரு ப்பதாக. பூ மி யி ன் எல்லா மி ரு கங்களு க்கு ம், ஆகாயத்தி ன் எல் லா பறவைகளு க்கு ம், பூ மி யி ன் மேல் ஊர்ந்து செல்லு ம், ஜீ வசு வாசமு ள் எல்லாவற்றி ற்கு ம், பசு மையான சகல பு ல்லையு ம் ஆகாரமாகக் கொடு த்தேன்" என்றார்; அப்படி யே ஆனது . தேவன் தாம் உண்டாக்கி ன் எல்லாவற்றையு ம் பார்த்தார்; இதோ, அது மி கவு ம் நல்லதாயி ரு ந்தது . அந்தி யமு ம் வி டி யலு ம் ஆகி ஆறாம் நாள் மு டி ந்தது . இவ்வி தமாய் வானங்களு ம் பூ மி யு ம் அவைகளின் சகல சேனைகளு ம் நிறைவேறி ன். தேவன் தாம் செய்த தமது கி ரியையை ஏழாம் நாளிலே மு டி த்து , தாம் செய்த தமது எல்லாக்கி ரியைகளிலி ரு ந்து ம் ஏழாம் நாளிலே ஓய்ந்தி ரு ந்தார். தேவன் ஏழாம் நாளை ஆசீ ர்வதி த்து , அதைப் பரிசு த்தமாக்கி னார்; ஏனெனில் தேவன் சி ரு ஷ்டி த்து உண்டாக்கி ன் தமது எல்லாக்கி ரியைகளிலி ரு ந்து ம் அந்நாளிலே ஓய்ந்தி ரு ந்தார். ஆதி யாகமம் 1:1-2:3.

முந்தைய வசனங்கள், தேவனுடைய வார்த்தை சிருஷ்டிக்கும் வல்லமையைக் கொண்டுள்ளது என்பதை வலியுறுத்தி, சிருஷ்டியின் முழு சாட்சியத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

பூமியெல்லாம் கர்த்தருக்குப் பயப்படக்கடவது; உலகத்தின் குடிகளெல்லாரும் அவருக்கு முன்பாக அச்சத்தோடு நிற்கக்கடவர்கள். ஏனெனில் அவர் சொன்னார், அது உண்டாயிற்று; அவர் கட்டளையிட்டார், அது நிலைபெற்றது. சங்கீதம் 33:8, 9.

உலகத்தை உண்டாக்கிய அதே சிருஷ்டிப்பாற்றலையே, மனிதர்களை மாற்றுவதற்காக கிறிஸ்து பயன்படுத்துகிறார்.

உலகங்களை இருப்பிற்கு அழைத்த படைப்பாற்றல் தேவனுடைய வார்த்தையிலே இருக்கிறது. இந்த வார்த்தை வல்லமையை அளிக்கிறது; அது ஜீவனைப் பிறப்பிக்கிறது. ஒவ்வொரு கட்டளையும் ஒரு வாக்குத்தத்தமே; சித்தத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஆத்துமாவிற்ருள் பெறப்பட்டபோது, அது தன்னுடன் அளவற்றவரின் ஜீவனையும் கொண்டு வருகிறது. அது இயல்பை மாற்றி, ஆத்துமாவை தேவனுடைய சாயலில் மறுபடியும் படைக்கிறது.

இவ்வாறு அருளப்பட்ட ஜீவன் அதேபோல நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. "தேவனுடைய வாயினின்று புறப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும்" (மத்தேயு 4:4) மனுஷன் வாழ்வான்." கல்வி, 126.

இயேசு கி றி ஸ்து வி ன் வெளிப்படு த்தல், தேவனு டைய வார்த்தை மனிதரிடத்தி ற்கு எவ்வாறு எடு த்து ச் செல்லப்படு கி றுது என்பதை வலி யு று த்து கி றுது . அது பி தாவி னிடமி ரு ந்து கு மாரனிடத்தி கு மாரனிடமி ரு ந்து ஒரு தூ தனிடத்தி ற்கு , அங்கி ரு ந்து அதை எழு

செய்து சபைகளு க்கு அனு ப்பு ம் ஒரு தீ ர்க்கதரிசி யி டத்தி ற்கு வரு வெளிப்படு த்தி னவி சு வாசபு த்தகத்தி ன்தொடக்கத்தி லு ம்மு டி வி அமைக்கப்பட்டு ள்ள இந்தத் தொடர்பு நிகழ்வி ன்மு றை,மேலேறி யு ம் கீ ழி றங்கி யு ம்செல்லு ம்தூ தர்களு டன் காணப்படு ம்யாக்கோபி ன் ஏணியி னாலு ம்சி த்தரிக்கப்படு கி றது .எண்ணெயை பரிசு த்தஸ்தலத்தி ற்கு ள்கொண்டு வரு ம்செக்கரியாவி ன் இரண்டு பொரு கு ழாய்களிநாலு ம்அது சி த்தரிக்கப்படு கி றது .தேவனு க்கு ம்மனிதனு இடையி லான தொடர்பு நிகழ்வி ன்மு றைவேதாகமத்தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் ஒரு பொரு ளாகு ம்;மேலு ம்அனு ப்பப்படு ம்செய்தி பி ரபஞ்சத்தை உண்டாக்கி யசி ரு ஷ்டி ப்பி ன்வல்லமையை உள்ளடக்கி யதாகு ம். வெளிப்படு த்தல்மு தலாவது அதி காரத்தி ல்காணப்படு ம்இந்தத் தொடர்பு நிகழ்வி ன்மு றையி ல்,சபைகளு க்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட அந்தச் செய்தி ,ஒரு லவோதி க்கேயனை ஒரு பி லதெல்பி யனாகமாற்று ம்வல்லமையை உடையது என்பதைப் பு ரிந்து கொள்ள வேண்டு ம்.

பழைய ஏற்பாட்டின் தொடக்கத்தையோ முடிவையோ, அல்லது புதிய ஏற்பாட்டின் தொடக்கத்தையோ முடிவையோ நாம் கருதினாலும், அதே செய்தியே வெளிப்படுகிறது. தேவன் இறுதியான எச்சரிக்கைச் செய்தியை அறிவித்து வருகிறார்; அதை கேட்கிறவர்கள் கேட்டபடியே காக்கிறார்களானால், அதில் தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பாற்றல் அடங்கியுள்ளது. இதை நிறைவேற்றும் செய்தி ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் ஆகிய தெய்வீக கட்டமைப்பிற்குள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பம், நடுப்பு, முடிவு. "சத்தியம்" என்ற சொல்லை உருவாக்க ஒன்றாக இணையும் மூன்று எபிரேய எழுத்துக்கள் நித்திய சுவிசேஷமாகும்; அந்த எழுத்துக்களும் அவற்றின் அர்த்தங்களும், மேலும் அவை ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படும்போது உண்டாகும் சொல்லும், அந்தக் கோட்பாட்டையும் அதேபோல் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் இருப்பவரையும் குறியீடாக வெளிப்படுத்துகின்றன. இது அவருடைய சிருஷ்டிப்பாற்றலை வலியுறுத்துகிறது. சிருஷ்டி வரலாற்றின் கடைசி மூன்று சொற்களும், "சத்தியம்" என்ற சொல்லை உருவாக்கும் வரிசையிலேயே அமைந்த அந்த மூன்று எழுத்துகளில் ஒவ்வொன்றினாலும் தொடங்குகின்றன.

சி ரு ஷ்டி யி ன் வரலாற்றி ன்மு டி வாக அமைந்து ள்ள மூ ன்று சொற்கள் ஒன்றி ணைந்து "உண்மை" என்ற சொல்லை உரு வாக்கு ம்மூ ன்று எழு த்து களால் தொடங்கு கி ன்றன. அந்த வசனத்தி ன் கடைசி மூ ன்று சொற்கள் வரிசையாக x (ஆலெப்), n (மேம்), மற்றும் n (தாவ்) என்ற எழு த்து களால் தொடங்கு கி ன்றன. அந்த மூ ன்று சொற்கள் "தேவன்," "சி ரு ஷ்டி த்தார்," மற்றும் n "உண்டாக்கி னார்" என்று மொழி பெயர்க்கப்படு கி ன்றன. இம்மூ ன்று சொற்களு ம் அதே வரிசையி (ஆலெப்), n (மேம்), மற்றும் n (தாவ்) என்ற எழு த்து களால் தொடங்கு வதால், சி ரு ஷ்டி வரலாற்றி ன் பூ ரணத்தையு ம் ஒழு ந்கமைவையு ம் மேலு ம் வலி யு று த்து கி ன்றன. இந்த அமைப்பு , எபி ரேய மொழி உரையி ன் ஒரு கவனிக்கத்தக்க மொழி யி யல் அம்சமாக யூ த வி ளக்கவு ரையாளர்களால்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது .

சிருஷ்டியின் வரலாறு "ஆரம்பத்தில்" என்ற வார்த்தைகளால் தொடங்குகிறது; மேலும் அது ஆல்பாவையும் ஓமேகாவையும், ஆதியையும் அந்தத்தையும், முதலையும் கடைசியையும் குறிக்கும் மூன்று வார்த்தைகளால் நிறைவடைகிறது. ஆதியாகமச் சாட்சியில் விளக்கப்பட்டுள்ள சிருஷ்டிக்கும் வல்லமை, அற்புதமான மொழியறிஞரின் கையொப்பத்தோடு தொடங்கி அதோடு முடிவடைகிறது.

ஒரு பொருளின் கடைசியை விளக்கிக்காட்டுகிற அதன் முதலாவது நிலையையே தீர்க்கதரிசியான யோவான் வலியுறுத்தினார்; ஏனெனில் அப்பொழுது இருந்ததை அவர் எழுதியபோது, அதே நேரத்தில் இருக்கவிருந்ததையும் அவர் எழுதி வந்தார்.

பழைய ஏற்பாட்டின் இறுதியில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட எலியாவின் இறுதி எச்சரிக்கைச் செய்தி, ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்ட நெருக்கடியும் நெருங்கிவரும் கடைசி ஏழு வாதைகளும் என்ற சூழலின் உட்பரப்பில், அதே தீர்க்கதரிசனக் கோட்பாட்டையே அடையாளப்படுத்துகிறது.

"முதல் குறிப்பிடல் விதி" மற்றும் அது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அனைத்தும், "நிகழ்காலச் சத்தியம்" வைக்கப்பட வேண்டிய "கட்டமைப்பு" ஆகும். அந்தக் கட்டமைப்பு, தேவனின் பண்புகளில் ஒன்றாகவும் இருக்கும் "முதல் குறிப்பிடல் விதி"யே ஆகும்.

அட்வென்டிசத்தின் ஆரம்பத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தானியேல் புத்தகத்திலும், அட்வென்டிசத்தின் முடிவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வெளிப்படுத்தின விசேஷ புத்தகத்திலும், முதலாம் ஒன்று கடைசியை விளக்குகிறது என்ற கோட்பாட்டின் ஒளியில் நாம் அதை நோக்கும்போது, ஆச்சரியகரமான இணைப்புகளை காண்கிறோம். தானியேல் புத்தகம், மறைபொருள்களின் அதிசயமான எண்ணிப்பார்ப்பவன் என்று பொருள்படும் பால்மோனி என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தி, இயேசுவின் ஒரு பண்பை முன்வைக்கிறது. தானியேல் மேலும் இயேசுவை பிரதான தூதனாகிய மிகாயேல் என்று அறிமுகப்படுத்துகிறது. தானியேல் செய்ததையே செய்ய யோவான் பயன்படுத்தப்படுகிறார்; அவர் கணிதத்தின் அதிபதியையோ, தேவதூதர்களின் தலைவரையோ அல்ல, மொழியின் அதிபதியை அடையாளப்படுத்துகிறார். இயேசுவை எழுத்துமாலையின் அதிபதியாக நாம் கருதும்போது, வேதாகமத்தின் மிக நீளமான அதிகாரமான சங்கீதம் 119-ஐ நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

சங்கீதம் 119 ஒரு அகரவரிசைச் சொற்றொடரமைப்பைக் கொண்ட கவிதையாகும்; அதாவது, எட்டு வசனங்களைக் கொண்ட ஒவ்வொரு தொகுதியின் முதல் எழுத்து ஒரே எழுத்தாக ஆரம்பிக்கிறது. எப்பி அகரவரிசையில் இருபத்திரண்டு எழுத்துகள் உள்ளன; ஆகையால், எட்டு வசனங்களைக் கொண்ட இருபத்திரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பகுதியும் அகரவரிசையின் ஒழுங்கின்படி அதற்குரிய எழுத்தால்

தொடங்குகிறது ; அதன்பின், அந்த எழுத்துக்குக் க்ஷுக்கப்பட்ட எட்டு வசனங்களிலுள்ள ஒவ்வொன்றுமும் அந்த எழுத்தாலேயே ஆரம்பிக்கிறது . ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் எட்டு வசனங்கள் இருப்பதால், எபிரேய அகரவரிசையின் இருபத்திரண்டு எழுத்துகளால் பெருக்கப்பட்ட எட்டு வசனங்கள் மொத்தம் நூற்று எழுபத்தாறு அடிகளாகின்றன. இந்தச் சங்கீதம், குழப்பத்தின் தேவனல்லாமல் ஒழுங்கின் தேவனாகிய ஒரே தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலை வலியுறுத்துகிறது ; இதற்குச் சான்றாக இந்த அகரவரிசைச் சொற்றொடரமைப்பு விளங்குகிறது .

சங்கீதம் 119-இல் இடம்பெறும் மற்றொரு முக்கியமான கருப்பொருள், தேவனுடைய வார்த்தை அனைத்திற்கும் போதுமானது என்ற ஆழமான சத்தியமாகும். இந்த சங்கீதம் முழுவதிலும் தேவனுடைய வார்த்தையைச் சுட்டிக்காட்டும் எட்டு வேறுபட்ட சொல்லாக்கங்கள் காணப்படுகின்றன: நியாயப்பிரமாணம், சாட்சிகள், கட்டளைகள், கட்டளைக் குறிப்புகள், கற்பனைகள், நியாயத்தீர்ப்புகள், வார்த்தை, மற்றும் நியமங்கள். கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு வசனத்திலும் தேவனுடைய வார்த்தை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சங்கீதம் 119 வேதாகமத்தின் இயல்பை மட்டுமல்ல உறுதிப்படுத்துவது; தேவனுடைய வார்த்தை, தேவனுடைய சொந்த சுவாவத்தையே பிரதிபலிக்கிறது என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகிறது. சங்கீதம் 119-இல் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தேவனுடைய இந்த குணாதிசயங்களை கவனியுங்கள்:

1. 1. நீதிமை (வசனங்கள் 7, 62, 75, 106, 123, 138, 144, 160, 164, 172)
2. 2. நம்பகத்தன்மை (வசனம் 42)
3. 3. சத்தியநிஷ்டை (வசனங்கள் 43, 142, 151, 160)
4. 4. உண்மைத்தன்மை (வசனம் 86)
5. 5. மாறாத தன்மை (வசனம் 89)
6. 6. நித்தியத்துவம் (வசனங்கள் 90, 152)
7. 7. ஒளி (வசனம் 105)
8. 8. பரிசுத்தம் (வசனம் 140)

இந்த சங்கீதம் இரண்டு பாக்கியவாக்குகளுடன் தொடங்குகிறது. தங்கள் வழிகளில் குற்றமற்றவர்களும், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நடக்கிறவர்களும், அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டு, முழு இருதயத்தோடும் அவரைத் தேடுகிறவர்களும் "பாக்கியவான்கள்." இந்த மகத்தான சங்கீதத்தில் நமக்கான பாடங்கள் இவையே. தேவனுடைய வார்த்தை நம்மை ஞானமுள்ளவர்களாக்கவும், நீதியில் பயிற்றுவிக்கவும், ஒவ்வொரு நற்கிரியைக்கும் நம்மை முழுமையாக ஆயத்தப்படுத்தவும் போதுமானதாக இருக்கிறது (2 தீமோத்தேயு 3:15-17).

நிச்சயமாக, சங்கீதம் 119 என்பது மத உலகில் பெருமளவில் இன்னும் தீர்மானிக்கப்படாமல் உள்ள ஒரு பொருளின் பகுதியாகும். அது ,

வேதாகமத்தி ன் நடு ப்பகு தி வசனம் எது , மற்றும் ம் வேதாகமத்தி ன் நடு ப்பகு தி அதி காரம் எது என்ற கேள்வி யோடு தொடர்பு டையது . நீங் இணையத்தி ல் தேடி னால், நீங்கள் பயன்படு த்து ம் வேதாகமம் எது என்பதையு ம், அதைப் போன்ற பி ற காரணிகளையு ம் மையமாகக் கொண்ட பலவி தமான வாதங்களை காண்பீ ர்கள். இந்த வி வாதத்தி ல் உள்ள ஒவ்வொரு நிலைப்பாட்டி னது ம்பி ரச்சி னை என்னவென்றால், வேதாகமத்தி ன் நடு ப்பகு தி என்ற வரையறை—அது ஒரு வசனமாக இரு ந்தாலு ம் அல்லது ஒரு அதி காரமாக இரு ந்தாலு ம்—வேதாகமத்தி ன் எழு த்தாளரால் வரையறு க்கப்பட வேண்டு ம்; வேதாகமத்தி ன் மனித மாணவராலோ வி மர்சகராலோ அல்ல.

எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு தொடக்கமும் ஒரு முடிவும் உண்டு என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு காலம் உண்டு.

எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு காலம் உண்டு; வானத்தின் கீழுள்ள ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஒரு நேரம் உண்டு: பிறப்பதற்கொரு காலம், மரிப்பதற்கொரு காலம்; நடுவதற்கொரு காலம், நட்டதைப் பிடுங்குவதற்கொரு காலம். பிரசங்கி 3:1, 2.

பிறப்பதற்கு ஒரு காலமுண்டு; இறப்பதற்கும் ஒரு காலமுண்டு; ஆயினும், நமது வாழ்க்கையின் தொடக்கத்திற்கும் முடிவிற்கும் நடுவில் நிகழும் வாழ்க்கையும் உண்டு. பிறப்பு காலத்தில் ஒரு சுருக்கமான கணமே; மரணமும் அதுபோலவே. வாழ்க்கை நடுப்பகுதியாகும்; மேலும், நாம் பிறக்கும் காலத்தையும் நாம் இறக்கும் காலத்தையும் விட அதனோடு பொதுவாக மிக அதிகமான வரலாறு இணைந்திருக்கிறது.

“முதல் குறிப்பிடும் விதி”யில் நடுப்பகுதிக்குச் பொதுவாக முதல் மற்றும் கடைசி பகுதிகளைவிட மிக அதிகமான சாட்சிகள் உள்ளன. வேதாகமத்தில் ஒரு தனி வசனமையோ அதிகாரமையோ தேடி அதை நடுப்பகுதியாக வரையறுப்பது, தொடக்கமும் முடிவும் அடிப்படையில் காலத்தின் குறிப்பிட்ட புள்ளிகளாக இருந்தாலும், வேதாகமச் சாட்சியைப் புறக்கணிப்பதே ஆகும்; நடுப்பகுதி பொதுவாக ஒரு காலப்பகுதியாகும். நிச்சயமாக, தொடக்கம், முடிவு, மற்றும் நடுப்பகுதி ஒன்றோடொன்று ஒத்துப் போகும்; ஆயினும், இறுதியில் காணப்படும் அதே அடையாளக்குறி பலவேளைகளில் தொடக்கத்திற்குப் பிரதியுருப்பாக இருக்கும்.

யேசு , யோவான் ஸ்நானகரனை எலி யா என்று அடையாளப்படு த்தி னார்; அவர்கள் இரு வரு ம் ஒரே தீ ர்க்கதரிசன நிகழ்வு களின் வரிசையை எடு த்து க்காட்டு கி றார்கள். ஆனால் எலி யா, அவரைச் சி றையி ல் அடைத், கொல்லமு யன்ற ஒரு து ஷ்டஸ்தி ரியான (ஈசபெல்) ஒரு த்தி யால் து ன்பு று த்தப்பட்டார்; ஆயி னு ம் அவள் அதை ஒரு போது ம் நிறைவேற்றவி ல்லை. எலி யாவி ன் அடையாளச் சி ன்னமாக இரு ந்த யோவான், அவரைச் சி றையி ல் அடைத்து கொல்லத் தேடி ய ஒரு பொல்லாத ஸ்தி ரியான (ஏரோத்தி யாள்) ஒரு த்தி யால் தேடப்பட்டான்; அவள் அதனைச்

செய்தாள். எலி யாவு ம் யோவானு ம் ஒன்று க்கொன்று மாற்றி ப் பயன்படு த்தத்தக்க அடையாளச் சி ன்னங்களாக இரு க்கி ன்றனர்; எனினு ம், அவர்கள் சி ல தீ ர்க்கதரிசனக் கு ணாதி சயங்களில் எதி ர்மாறான பண்பு களைக் கொண்டி ரு ந்தாலு ம், இன்னு ம் ஒரு வரு க்கொரு வர் இணையானவர்களாகவே இரு க்கி றார்கள். எலி யா ஒரு போது ம் மரிக்கவி ல்லை; யோவான் மரித்தான். ஒன்றோடொன்று ஒத்தி சைவாக அமைந்து ள்ள தீ ர்க்கதரிசன வழி க்கு றி கள் அடி க்கடி எதி ர்மாறானவையு இரு ப்பதைப் பு ரிந்து கொள்ளு தல், காண வி ரு ம்பு கி றவர்களு க்கு வேதாகமத்தி ன் நடு ப்பகு தி சங்கீ தம் 118 என்பதைக் காண அனு மதி க்கி றது .

முதல் குறிப்பின் விதி என்ற கோட்பாட்டை நாம் வரையறுத்தபடி பயன்படுத்தும்போது, வேதாகமத்தின் நடுப்பகுதியின் தொடக்கம் சங்கீதம் 117 என்பதைக் காண்கிறோம்; அது வேதாகமத்தில் உள்ள மிகச் சுருக்கமான அதிகாரமாக இருந்து, இரண்டு வசனங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து அதிகாரம் 118 வருகிறது; அதுவே வேதாகமத்தின் நடுப்பகுதி. அதிகாரம் 118-ஐத் தொடர்ந்து 119 வருகிறது; அது வேதாகமத்தில் உள்ள மிக நீளமான அதிகாரமாகவும், வேதாகமத்தின் நடுப்பகுதியின் முடிவாகவும் இருக்கிறது. அதிசயமான மொழியாளர், மிகச் சுருக்கமான அதிகாரத்தால் தொடக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, பின்னர் மிக நீளமான அதிகாரத்தால் முடிவையும் குறிக்கிறார். அவை ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மாறான இரண்டு அதிகாரங்கள். தொடக்கம் விதையாகும்; முடிவு என்பது முழுமையாக முதிர்ந்த செடி வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் இருந்து, நடுப்பகுதிக்குள் அமைந்துள்ள எல்லாச் சாட்சிகளும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படும் இடமாகும். சங்கீதம் 117-ஐ கவனியுங்கள்.

கர்த்தரைப் புகழுங்கள், எல்லா ஜாதிகளே; அவரைத் துதியுங்கள், சகல ஜனங்களே. ஏனெனில் அவருடைய கிருபையுள்ள தயவு நம்மீது மகத்துவமாயிருக்கிறது; கர்த்தருடைய சத்தியம் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிறது. கர்த்தரைத் துதியுங்கள். சங்கீதம் 117:1, 2.

நாம் ஆராய்ந்து வரு ம், மூ ன்று எழு த்து களால் அமைந்து ள்ள அந்தச் சொ இரண்டாம் வசனத்தி ல் "சத்தி யம்" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டு ள்ளது ; அது வேதாகமத்தி ன் நடு ப்பகு தி யி ன் ஆரம்பத்தைச் சு ட்டி க்காட்டு கி (வேதாகமத்தி ன் நடு ப்பகு தி என்பது சங்கீ தம் 117-119 ஆகு ம்). அந்த நடு ப்பகு தி யி ன் மு டி வு சங்கீ தம் 119 ஆகு ம். சங்கீ தம் 118 என்பது அ நடு ப்பகு தி யி ன் நடு வாகு ம். சங்கீ தம் 118, வேதாகமத்தி ல் மி கக் கு று அதி காரத்தி ற்கு ம் மி க நீண்ட அதி காரத்தி ற்கு ம் இடையி ல் அமைந்து மேலு ம் ஆரம்பமாக இரு க்கு ம் அந்த மி கக் கு று கி ய அதி காரம், "சத்தி என்ற சொல்லை மு ன்வைக்கி றது ; அது நித்தி ய சு வி சேஷத்தி ன் மூ ன் படி களைச் சு ட்டி க்காட்டு ம் மூ ன்று எழு த்து களால் உரு வாக்கப்பட்டு அவையே சத்தி யத்தைப் பு ரிந்து கொள்வதற்கான கட்டமைப்பாக உள்ளன. அந்தக் கட்டமைப்பு , அல்பாவு ம் ஒமேகாவு மாயி ரு க்கு ம் கி றி ஸ்து வி

குணாதி சயத்தைபி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து ம்கோட்பாடாகு ம்.

நடுத்தரப் பகுதியின் முடிவாகிய 119ஆம் அதிகாரம், வேதாகமத்தின் நடுவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துமாலை அடிக்குறி அமைப்புடையதாக இருந்து, அந்த அதிசயமான மொழியியலாளரை வலியுறுத்துகிறது. 119ஆம் அதிகாரத்தில் அதே சொல்லே நான்கு முறை "சத்தியம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

உமது சத்தியத்தின் வசனத்தை என் வாயிலிருந்து முற்றிலும் அகற்றாதேயும்; ஏனெனில் உம்முடைய நியாயத்தீர்ப்புகளில் நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். வசனம் 43.

உம்முடைய நீதியென்பது நித்திய நீதியாகும்; உம்முடைய நியாயப்பிரமாணம் சத்தியமே. வசனம் 142.

கர்த்தாவே, நீர் அருகிலிருக்கிறீர்; உமது கட்டளைகள் அனைத்தும் சத்தியமே. வசனம் 151.

ஆரம்பமுதல் உமது வார்த்தை சத்தியமானது; உமது நீதியான நியாயத்தீர்ப்புகள் ஒவ்வொன்றும் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கின்றன. வசனம் 160.

இந்த வசனங்களில் உள்ள சத்தியம், முடிவை ஆரம்பத்திலிருந்தே அடையாளப்படுத்தும் வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு விதியாகும்; மேலும் அந்த வசனங்களிலுள்ள சத்தியம் என்னவெனில், ஆரம்பத்திற்கும் முடிவிற்கும் அவர் செய்ததுபோலவே, ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் வேதாகமத்தின் நடுப்பகுதியின் மேல் தமது கையொப்பத்தை வைத்திருக்கிறார் என்பதே ஆகும். முதல் மற்றும் கடைசியானவரின் கையொப்பம், மூன்றாம் தூதனின் இறுதி எச்சரிக்கைச் செய்தியை முன்வைப்பதற்கான "கட்டமைப்பு" ஆகும். நடுப்பகுதியின் கடைசி பகுதியில், "சத்தியம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சொல்லைப் பயன்படுத்தும் நான்கு வசனங்கள் அடங்கியுள்ளன; அவற்றில் நான்காவது குறிப்பே மட்டும் "உண்மை" என்று எளிமையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நான்கு வசனங்களில் இறுதியான கடைசி வசனம், "ஆரம்பத்திலிருந்தே" அந்த வார்த்தை "உண்மை" என இருப்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது.

ஆதி யாகமம் ஒன்று மற்று ம் இரண்டி ன் சி ரு ஷ்டி ப்பு வரலாற்றி ன் ஆரம்பத்தி ல், "சத்தி யம்" என்ற சொல் நேரடி யாக எழு தப்படவி ல்லை என்றாலு ம், சி ரு ஷ்டி ப்பு வரலாற்றி ன் இறு தி யான மூ ன்று சொற்கள் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டு ள்ளது ; ஏனெனில் அந்தச் சொற்கள் ஒவ்வொன்று ம், வரிசையாக, "சத்தி யம்" என்ற சொல்லை உரு வாக்கு ம் எழு த்து க்களால் தொடங்கு கி ன்றன. ஆரம்பத்தி ல் வசனம் இரு ந்தது ; அவராலேயே சகலமு ம் சி ரு ஷ்டி க்கப்பட்டன; மேலு ம் ஆதி யாகமத்தி ல் உள்ள சி ரு ஷ்டி ப்பி ன் சாட்சி யம் "ஆரம்பத்தி ல்" என்ற சொற்களால் தொடங்கி , ஏசாயாவி ல் அவர் ஒரு வரே ஒரே தேவன் என்பதற்கான

சான்றாக வரையறுக்கப்பட்ட கிறிஸ்து விளக்கம் ஒரு குணாதிசயத்துடன் தொடர்புடைய சத்தியங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதும் மூன்று சொற்களோடு முடிவடைகிறது.

வேதாகமத்தின் நடுப்பகுதி (சங்கீதம் 117-119), "சத்தியம்" என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், ஆரம்பமே முடிவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்ற உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டி, 117ஆம் அதிகாரத்தில் தொடங்குகிறது. அந்தச் சொல், நித்திய சுவீகரிக்கப்படும் மூன்று தூதர்களின் செய்திகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மூன்று எழுத்துகளால் உருவாக்கப்பட்டதாகும்; மேலும் அது சிறுஷ்டி வரலாற்றின் முடிவைக் குறிக்கிறது. வேதாகமத்தின் நடுப்பகுதியின் முடிவு, அதிசயமான மொழியியலாளர் உருவாக்கிய எழுத்துமாலையின் ஒரு வெளிப்பாடாகும்; அது, இப்போது அவருடைய குணாதிசயத்தைப் பற்றிப் வெளிப்படுத்தப்படுகிறதெல்லாம் "வெளிப்படுத்தல்" என்ற சொல்லின் வரையறைக்கே ஒத்திருக்கிறது என்ற புரிதலை நிலைநிறுத்துவதற்காக இருக்கிறது; ஏனெனில், இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தல் என்பது, இதுவரை முழுமையாக அறியப்படாதிருந்த—அல்லது அறியப்படாமலிருந்த—கிறிஸ்துவின் குணாதிசயத்தின் ஒரு அம்சத்தை முன்வைப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு செய்தியாகும். அந்த வெளிப்படுத்தல் உடன்படிக்கை வரலாற்றின் கோடுகளோடு ஒத்திசைவாக உள்ளது; ஏனெனில், உடன்படிக்கை வரலாறு, தம்முடைய-வரலாறு விரிந்தபடியே, தேவன் நாமங்களின் மூலம் தம்மை வெளிப்படுத்த முயன்றதற்கான சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளது.

"சட்டத்தின் மகத்தான கோட்பாடுகள், அதாவது தேவனுடைய இயல்பின் அத்தியாவசியத் தத்துவங்களே, மலையின்மேல் கிறிஸ்து உரைத்த வார்த்தைகளில் உருவெடுத்துள்ளன. அவற்றின்மேல் எவன் கட்டுகிறானோ, அவன் யுகங்களின் கன்மலையான கிறிஸ்துவின்மேல் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறான். வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில், நாம் கிறிஸ்துவையே ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இவ்வாறு அவருடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களே அவரின்மேல் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'இடப்பட்டிருக்கிற அஸ்திபாரமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவையல்லாமல் வேறே அஸ்திபாரம் ஒருவனும் போடக்கூடாது.' 1 கொரிந்தியர் 3:11. 'வானத்தின் கீழ் மனுஷருக்குள்ளே நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு அருளப்பட்ட வேறொரு நாமமுமில்லை.' அப்போஸ்தலர் 4:12. கிறிஸ்து—அவரே வார்த்தை, தேவனுடைய வெளிப்பாடு,—அவருடைய குணநலனின், அவருடைய சட்டத்தின், அவருடைய அன்பின், அவருடைய ஜீவனின் வெளிப்படுத்தல்,—நிலைத்திருக்கும் ஒரு குணநலனை நாம் கட்டியெழுப்பக்கூடிய ஒரே அஸ்திபாரமாக இருக்கிறார்." Mount of Blessings, 148.

நிச்சயமாக, இந்தச் சத்தியத்தைப் பற்றிக்குறிப்பிட வேண்டியவை இன்னும் அதிகமாக உள்ளன; ஆனால் இங்கேயே நாம்

நிறு த்தி க்கொள்வோம்.